

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON 16 OLDAL TERJEDELEMMEL.

Elofizetési ára:
 a magyar birodalomban és Ausztriában:
 Egész évre 4 kor.
 Fél évre 2 kor.
 Negyed évr 1 kor.
Egyes szám ára 8 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Budapest, VIII., Práter-utca 44. sz.

— Egy petitsor hirdetés ára 20 fillér. —

A német birodalom államaiba egész
 évre **6 korona.**

Európa egyéb államaiba és Amerikába
 egész évre **8 korona.**

A kis művész.

Földműves-bank.

Régen tudott mondás, hogy akié a föld, azé az ország!

Nézzünk körül és mit látunk. Pusztul a magyar gazda és helyébe tolokodik az idegen. Új földet szerezni pedig nem tud sehoh, mert nincsen hozzá pénze.

Ezen kellene segíteni.

A bankok csak a nagy urak számára készülnek s ha nyíltan nem is vallják, de szomorú tény, hogy a szegény ember zsírvát szívják, melyet elosztanak maguk között az igazgató urak.

Az ilyen bank a kisgazdának sohasem lehet barátja és aki mégis reá szorul, az elvész előbb-utóbb, de menthetetlenül.

A magyar gazda addig nem is boldogul, a míg saját magának nem lesz nagy pénzzel rendelkező bankja, amely sem politikai czélokot nem követ, sem tartaléktőkét nem gyűjt és 6 százaléknál nagyobb osztalékot sohasem fizet.

A bank pénze legalább 20—30 millió korona legyen, mert csak ilyen nagyobb összeggel lehet a bajokon segíteni. Ezért a pénzügyt jól áll az állam s így a részvényesek a befizetett pénzüket semmi szín alatt sem vesztik el, legfeljebb kamatot nem kapnak néhány éven át. Már pedig azok a gazdag nagy urak, akik folyton azt beszélnek, hogy a kis gazdán segíteni kell, nemcsak szóval, de tettel is bizonyítanak, hogy segíteni akarnak a népen.

A Földműves-bank rövid idő alatt kiváltaná a kis birtokot az uzsoráskodó pénzintézetek és a rablógazdálkodást űző zsidóság kezéből.

Az antiszemitizmus el van tiltva és a felzúduló népharag ellen a vérszívó nadályok zsidóseregét csendőrrel védi a kormány. Aki jajgat, azt becsukják és megkínózzák a csendőrök, mert minden szegény emberre könnyű ráfogni, hogy anarkista.

Mi, akik ismerjük a magyar nép becsületes lelkét, akik tudjuk, hogy a tulajdonjog szent előtte, szomorúan látjuk, hogy az anyaföld birtokára való igaz vágyódását szintén anarkista mozgalomnak mondják a nép ellenségei.

Nem igaz!

A magyar földművelő nép egyedüli vágya, hogy igaz uton jusson földhöz, melynek megadja az árát és melyen családját akarja becsülettel fentartani. A nagybirtokok felosztása ma lehetetlenség, mert az ország vezetői csak a gazdagoknak kedveznek, és a helyett, hogy minden törekvésük oda irányulna, hogy a nagybirtokot erdős, hegyes vidékre helyeznék át és cserébe a felszabadult rónaságot apró birtokokra osztva a magyar faj kezébe juttatnák, — a helyett — mondom — folyton szaporítják az

alföldön is az örökös nagybirtokokat, azaz hitbizományokat. Ám legyen, ha e nagybirtokok magyar kézen maradnak, mert akkor mindig megvan a remény, hogy jobb időben ez a föld a magyar kisgazdák kezébe kerül.

Más ennek a politikának az égbe kiáltó büne!

Az a büne, hogy e nagybirtokok idegen kézre kerülnek. A Bécsben szorongatott zsidó bankárok tömegesen vásárolnak birtokokat Magyarországon, sőt még a Dreyfus miatt megijedt párizsi zsidó bankárok is Magyarországon keresnek biztos buvó helyet. Nem is kell nagyon megfizetni a birtokot, mert a föld értéke fogy és a magyar urak csak akkor adják el birtokaikat, a mikor már minden áron el kell adni.

A Földműves-bank itt óriási szolgálatot tenne a magyarságnak, ha tisztességes áron megvásárolná a nagybirtokot, felparcellázná és így adná a földre vágyó magyar kisgazdák kezébe.

A gyári munkás érdekeit ma már védeni kezdik. Munkásházak épülnek, a hol minden családnak jut szoba, konyha, sőt még egy kis kert is baromfiudvarral. Szabályozzák munkaidéjét és a munkabérét. Pedig a gyári munkás nagyrésztben idegen és az ő érdekeinek megvédése, nem oly nagy nemzeti érdek, mint a magyarság törzsét és szilárd alapját képező kisgazdák sanyarú helyzetének könnyítése.

Csak hogy a gyári munkás érdekeit kénytelen szolgálni a gyáros, a nagy tőkét bíró bankár és minden gazdag spekuláns. A gyári munkás tud magán segíteni sztrájkokkal, vagy átszegődik más gyárba. De mit tegyen a tönkre ment, a kifosztott, a mindenéből kizaklatott földműves.

Vándorbotot vegyen a kezébe és elindulhat jobb hazát keresni túl a tengeren. Őt csak a föld köti ide, azt szereti, ahhoz ragaszkodik. Ha ezt kirántják alóla, elvész, mint a partra tett hal.

A Földműves-bank ezt a vándorbotot venné ki a kezéből és ismét az ekeszarvát nyujtaná feléje. Talán más vidéken, de itthon, ebben a hazában melynek rögét ősi vérükkel áztatták.

Mert mit látunk?

Az oláhok egymásután csinálják bankjaikat, melyek figyelemmel lesik, hol eladó egy magyar birtok és mint a ragadozó állat úgy csapnak reá. Onnan aztán kiszorítják a magyarságot és helyébe telepítik saját véreiket, az oláhokat.

Igy pusztul a magyarság Erdélyben és a Tiszántúlon, az oláh pedig gyarapszik, szaporodik.

A Földműves bank szintén így járna el. A hol magyar birtok eladó, azt megtartaná a magyarságnak.

Többet érne ez száz közművelődési egyesületnél.

Ezért kell a Földműves-bank!

Bortheői Bálint

Mikor győzünk?

A többség győz. A többség győz a képviselőválasztásoknál és a többség az, mely az országházban a törvényeket csinálja. És mi, katolikusok, kik Magyarország összlakosságának két harmadrészét tesszük, tehát nagyon is a többséget képezzük és kikhez képest a felekezetek oly arányban vannak, mint a német birodalomban Poroszországhoz képest a különböző apró-cseprő hercegségek és fejedelemségek, ennek dacára sérelmebbnél-sérelmebb bántalmakban részesülünk, mind a törvényhozás, mind pedig a törvényhozáson lehetőleg még tultenni igyekvő hatóságokról és részről, melyeket mind sűrűbben lépnek el a „kollégium“-ok könnyű erkölcsű és gyöngye erényű esemétei, sőt már az „új honfoglalók“ se oly ritkák köztük, noha pedig a nép keserves adóiból kiszolgáltattott fizetésükhöz a többség, tehát mi katolikusok járunk leg többel.

Pedig ennek nem kellene és nem szabadna így lenni. Saját mulasztásunk ennek az oka, semmi egyéb. Mert iparkodtunk volna a parlamentáris, népképviselői rendszer behozatalával a választópolgárokat magunknak megnyerni, akkor az országház nem lett volna soha és nem lenne istentagadók és vallásgyűlölők uradalma, hanem hitű katolikus képviselők képeznék az országház többségét, kik nem hogy csorbát ejteni engednének a magyar katolikus egyház ősi jogain, hanem még újabbakkal szaporították volna azokat, anyaszentegyházunk dicsőségére, hazánk, nemzetünk előnyér.

Igen, iparkodjunk magunknak a választópolgárok többségét megnyerni és ha ez meglesz, akkor anyaszentegyházunk és vele hazánk ege újra fényre derül! . . .

De hogy a választópolgárok többségét magunknak megnyerhessük, oly programmal kell a harcra indulnunk, mely sutha dobva a cifra szölamokat, mikkel a jelenlegi konzervatív pártok a népet ámítják, a választópolgárok értelméhez van mérve és a választópolgárok többségét védi, nem pedig néhány kiváltságos osztályt és egyént.

És ugyan kik alkotják a választópolgárok többségét?
A *kisgazdák* és a *kisiparosok*.

Nekünk tehát első sorban a kisgazdák és a kisiparosok érdekeinek védelmét kell zászlónkra írunk, sőt nemcsak zászlónkra írunk, hanem lelkiismeretbéli kötelességünknek ismernünk. Csak így nyerhetjük meg a választópolgárok és hűveink többségének bizalmát és a legközelebbi választásoknál csak így győzhetünk, csak így érhetjük el, hogy a jövő képviselőházban egy erős „néppárt“ védelmezze jogainkat, vagyonunkat és szent vallásunkat, minden ármánykodás és gonosz szándék ellenében.

A kisgazdák és a kisiparosok érdekeinek buzgó védelmét kell első sorban zászlónkra írunk, azért is, mert a képviselőválasztásoknál a leggazdagabbnak és a legmagasabb rangnak éppugy csak egy szavazata van, mint a választók legszegényebbjének!

Továbbá nem a gazdagok hitetlenségének, kik vagyonukban elbizakodva, azt gondolják, hogy megélnék Isten nélkül is, nem ennek következménye-e a mindjobban terjedő vallástalanság?

Fogjuk pártját a dolgozó, munkás, s orgalmas népnek és a hitbuzgó nép a megromlottakat is vallásosságra fogja kényszeríteni!

Alakítsunk tehát egy hatalmas „néppártot“, mely már nevével is megmutatja, hogy a „nép“ javát, jólétét kívánja előmozdítani, annak érdekeit képviseli, védi.

Már szent vallásunkból kifolyólag is kötelességünk a gyöngéket, tehát a kisgazdákat és a kisiparosokat, — kiket

a mostani tökerendszer uralma nyom és végromlással fenyeget — első sorban védeni, mert a segélyre, védelemre legjobban rászorulnak.

Legyünk vezérei, védői azoknak, kik véres verejtékkel dolgoznak, a lehető legegyszerűbben élnek és ennek dacára mégis leszegényednek, nyomorban sanyilódnak: kik nem zúgolódnak Isten ellen a szigorú büntetés miatt, mely így szól: arczod verejtékével eszed kenyeredet.

A jómóduakra, a gazdagokra nézve se rejt magában semmi veszedelmet egy néppárt, sőt érdekeik szempontjából mi sem lehet kívánatosabb egy erős, hatalmas keresztény alapokon álló néppárt, mely a kisgazdák és a kisiparosok érdekei erélyes védelmét írja zászlajára, mert nincs természetesebb és erősebb támasza a magántulajdonnak és vagyonnak a szociálemokraták bujtogatásai ellenében, egy meglegedett és erős kisgazda és kisiparos osztálynál.

Gondoljuk meg, hogy a hadsereg többet nem zsoldos sereg, hanem „népsereg“: nagy veszélyt rejt tehát magában, ha a törvények csupán csak néhány kiváltságos osztályt támogatnak, a nagy többséget pedig leigázzák, nyomorban hagyják sanyilni. Ha a nyomorból kiragadnák őket, ha meglegedettek tennék, a bujtogatók szava a pusztában hangoznék el: most azonban a hatalmat ellenségünknek tartják, az ellenséget pedig szabadító gyanánt üdvözlők.

Ez okból a munkásoknak védelmét is zászlajára kell írni a „keresztény néppárt“-nak, annál szükségesebb ez, mert félő, ha önként nem teljesíti a törvényhozás a munkások jogos és méltányos óhaját, erőszakkal fogják maguknak kivívni! Nem kell azért nagyon idegenkedni az általános és titkos szavazati jogtól, mert ha ez alapokon szilárdan építjük föl alkotmányunkat, biztosabban áll, mintva vasba öltözött hadsereg védené.

Jogos részt a munkahasznából azoknak, kik tényleg dolgoznak!

Ezt írja zászlajára a néppárt, aztán nincs mit félni a szociáldemokrata bujtogatásoktól, mert senki se fogja a dologkerülőket követni, hanem szorosán a „keresztény néppárt“ zászlaja köré fog sorakozni a választók többsége.

E jelszó pedig: „jogos részt a munkahasznából azoknak, kik tényleg dolgoznak!“ éppen nincs hátrányukra a kisgazdák és a kisiparosoknak, sőt fölvirágzásuk első követelménye. Ugyanis a kisgazda és a kisiparos annál jobban kiállja a versenyt a nagytőke gépezetével, mennél drágábban kell a nagyvállalkozóknak, a nagybirtokoknak és a gyárosoknak munkásaikat fizetniük.

Igen, mennél jobban díjazták a munkát és munkást, a kisgazda és kisiparos annál versenyképesebb a nagytőkével szemben.

Igy tehát a kisgazdák és kisiparosoknak is ellensége, ki ellensége a munkások sorsa javításának. Hogyan virágozhatna föl, különösen a kisipar, ha termékeire nincs fogyasztó közönség? Már pedig ma a kisipar elveszti az iparos, földműves és munkásosztály nagy közönségét, mely nyomorúságánál fogva zsidó zsbárusnál kénytelen ócska ruhát, öreg butorokat stb. venni.

Ne ijedjenek meg a gyárosok, a nagybirtokosok, mi nem fölforgató politikát hirdetünk, csak kimondjuk az igazságot, az igazság pedig az, hogy míg nem adnak a munkásnak méltányos bért, nem díjazták érdeme szerint, míg mindig állatmódra bánnak velük, csak arra törekednek, hogy ki ne düljön, pedig méltányosság mellett se mennének tönkre, sőt méltányossággal szilárdítanák saját álláspontjukat.

Lehet, hogy talán oly könnyelműen nem pazarolhatnak ezeket mint eddig; talán nem lesz alkalmuk legképtelenebb álmaikat is teljesíteni; talán asszonyi és egyéb állatokra nem pazarolhatnak elképzelhetetlen összegeket, de iparkodás és takarékoság becsületes jólétet biztosít nekik. Azért legfőbb jelszavunknak kell lenni: **„Munkásság és takarékoság.”**

Ennek elérése végett a többi fejezetekben oly törvényes intézkedéseket fogunk meg sürgetni, melyek életbeléptetésének kimaradhatlan következménye lesz a nyomor megszűnése s egy ütessel fejét szegjük a szociáldemokráciának, mi által, mint az előbbi fejezetben kimutattuk, a zsidók akarják a világalalmat elnyerni.

Egy példabeszéd szerint „a munka gyökere keserű, de gyümölcse édes.”

Igaz keresztény és egyáltalán, ki igazságérző, nem vonhatja tehát meg támogatását amaz iránytól, mely arra tör, hogy ne csak a munka keserű gyökere jusson azoknak, kik tényleg dolgoznak, de első sorban a munka édes gyümölcse is ezeké legyen . . .

Ezen cikkem a „Magyar Néplap” 1893. május 12-iki számában jelent meg. Akik a „Magyar Néplap”-nak elejétől kezdve előfizetői voltak, azok bizonyára még emlékezni fognak, hogy a Lepsényi által indított mozgalomnak ezen cikkem adott nevet, mert a „Magyar Néplap” csak ezen cikkem után nevezte el az általa vezetett mozgalomnak „néppárt”-nak. A méltóságos urak tehát, tisztelt „Néppárt”, a „tisztos budapesti pékiparos, ki atyja mellett működik és aki ép azért, mert t. i. sem nem önálló, sem nem adófizető, nem is választó még” által ajánlott „néppárt” nevet használják pártjuk elnevezésére. Nem volna jó, tisztelt „Néppárt”, a „néppárt” nevet az „urak pártja” nevével felcserélni? Míg a 29 pontot el nem fogadják és irtóznak XIII. Leó pápa ő szentsége „Rerum novarum” enciklikájában foglalt eszméknek megvalósításától, önök csak bitorolják a „néppárt” szép nevet. Ez a feleletem a „Néppárt”-nak a Csepregyhynak adott szerkesztői üzenetére.

De még egyet. Nem-e pőrén és meztelen, mint az oláh cigányok, kellene szaladgálniok és éhenhalni, mint a templom egerének, amaz uraknak, ha mi iparosok és a parasztok nem lennének? Aki a tisztos ipart lenézi, az a parasztot sem becsüli. Akiben van önérzet, az nem támogathat oly lapot és oly pártot, mely hivatalos pártlapjában, a Néppártban ily cikknek is ad helyet, mint a következő:

A „Radikális”. Egy új újságnak a neve ez a „Radikális”, melyre Zombor Géza urnál lehet előfizetni. Zombor Géza, érdemes borbélymester, Sopronban, megunta tehát a szűk officzinában való politizálást, — hány összekaszabolt ábrázat keserülhetette meg ezt a politikát! — most szélesebb körökben dicsőségre vágyván, fölcsapott pártvezérnek. Vannak-e már párthívei, az egyelőre mély titok, amely azonban rövidesen mindenesetre ki fog pattanni s mivelhogy semmi sem lehetetlen ezen a furcsa világon, lehet, hogy akad majd olyan is, ki Zombor Géza soproni borbélyban fogja üdvözölni a haza legokosabb emberét. Az örökös szappanyozást

nem találjuk alkalmas előkészületnek a pártvezérségre. Lehet, hogy Zombor Géza ur lezáfól bennünket, a borbélyokra örök dicsőséget hoz s a „radikális” párttal megmenti a hazát. Azt hisszük, már most is vége van a beretvafésnek Zombor urnál, mert Zombor urnól hírek ballatszanak. Azt hallottuk ugyanis a minap, hogy politikai körutat tart Sopron vidékén. Akiket eddig beretvált, kissé gyanusan nézik a diesszomjas borbélyt, de Zombor ur meg lehet elégedve: általános derűtséget aratott mindenfelé, a jó embereknek mulatságos perczeket szerzett az új pártvezér. De nem elég neki, miket szóval mivelt, most már újságot is nyomtat, kezünkben van a Zomborék lapocskája, a „Radikális”.

*

Ez a cikk támasztotta fel a Magyar Néplapot, mert eme cikk bebizonyítja mindenkinek, ki becsületes munkából él, hogy nincs mit remélnie azon párttól, mely ugyan „néppárt”-nak czimezi magát, de azért lenézi azt ki nem huzza ki magát Isten ama első parancsa alól: **„Verejtékkel arcodban eszed kenyeredet.”**

Végre még csak arra kérem fel a „Néppárt” tisztelt szerkesztőit, hogy olvasóik teljesen elidegenedjenek a Schödl Gyula szerkesztésében és kiadásában megjelenő Magyar Néplaptól. leplezzék le olvasóik előtt akár mindjárt az első oldalon azt is, hogy a Lepsényi szerkesztette Magyar Néplapban: „Újságrendező”, „Katholikus néppárti” aláírású cikkek, valamint az „Afrikai levelek” írója szintén az a bizonyos Schödl Gyula volt. Remélem, hogy ezen csekélyke kérésemet már olvasóik teljes felvilágosítása okáért sem fogják tőlem megtagadni.

Választói jogom felől pedig ne buslakodjék a „Néppárt”. Amikor annak kimutatása szükséges lesz, meg fogja látni, hogy biz van nekem választói jogom. Persze, ha a „Néppárt” osztogatná a választói jogosultságot, akkor bizonyára minden ma bevándorolt kázar előbb kapná ezen jogot tőle, mint én.

Schödl Gyula.

Kié legyen a föld?

II.

Progressziv-földadó.

A földtulajdon 30 holdnyi paraszttelkekre való felparcelláztatásának előmozdítására egyik leghathatósabb eszköz a földtulajdonnak területe nagyságával fokozatosan emelkedő adóztatása, hogy a gazdagok ezen adó következtében önként mérsékeljék földhétségüket és így a szegényebbeknek is jusson a haza földjéből. Én tehát a mostani földadók és az ezekre fektetett adók megszüntetésével a következő progressziv-földadót kívánám:

a) akinek több mint 30 hold földje van, az minden hold föld után 50 fillér községi adót fizet;

b) akinek több mint 100 hold földje van, az minden hold föld után 50 fillér községi adót és 1 korona állami adót fizessen;

c) akinek több mint 200 hold földje van, az minden hold föld után 50 fillér községi adót és 1 korona állami adót, minden 50 hold föld után még 5 koronát állami és 2 korona 50 fillért községi adóban és azonfelül

minden 100 hold föld után még 10 korona állami és 5 korona községi adót fizessen;

d) akinek több mint 1000 hold földje van, az minden 1000 hold föld után azonfelül még 100 koronát állami és 50 koronát községi adóban fizessen;

e) akinek több mint 10,000 hold földje van, az minden 10,000 hold föld után azonfelül még 1000 koronát állami és 500 koronát községi adóban fizessen és végre;

f) kinek több mint 100,000 hold földje van, az minden 100,000 hold föld után azonfelül még 10,000 koronát állami és 5000 koronát községi adóban fizessen.

Meg kell azonban jegyeznünk, hogy az állami progresszív-földadónál az illető földbirtokos összes magyarországi földbirtoka lesz számítva, míg a községi földadóval természetesen minden község csak a saját határában levő földet adóztathatja.

Esterházy herceg tehát, kinek 621 ezer hold földje van Magyarországon, ezen adóztatás szerint a következő állami földadót fizetné:

minden hold föld után 1 korona	621,000 korona
50 " " 5 "	62,100 "
100 " " 10 "	62,100 "
1000 " " 100 "	62,100 "
10,000 " " 1000 "	62,100 "
100,000 " " 10,000 "	62,100 "
összesen	931,500 korona

Mint hogy hazánk összes földterülete 49,020,156 hold és ebből 28,758,261 hold olyan birtokos között oszlik meg, akik mindegyikének 100 holdnál nagyobb a birtoka, tehát a progresszivitás nélkül is már 28,758,261 korona évi jövedelme lenne az államnak ezen földadóból.

Már most mi lesz ezen progresszív földadó következménye? Az, hogy a nagybirtokosok birtokukat inkább kisebb területre fogják kikerekíteni, vagyis kinek pl. o. 1020 hold földje van, az birtokából 20 holdat el fog adni, hogy csak 1000 hold után legyen megadóztatva és ne kelljen neki a 20 hold miatt az 1000 hold után járó progresszív adót fizetni. Továbbá el fogják adni a birtokukhoz tartozó kevésbé termékeny területeket és pedig leginkább 30 holdnyi paraszttelkekre felparcellázva, mert a teljes adómentesség következtében a 30 holdnyi vagy ennél kisebb telkek ára holdanként aránylag sokkal magasabb lesz, semmint ha 100 vagy 200 holdra parcelláznák fel.

Annak következtében pedig, hogy a 30 holdnál nagyobb birtokosok birtokukat inkább területre fogják kikerekíteni valamint el fogják adni a birtokukhoz tartozó kevésbé termékeny területeket: nemcsak jelentékenyen emelkedni fog az ingatlan tulajdonnal bírók, különösen is a kisgazdák száma, kik legerősebb támaszai a magántulajdon szentségén alapuló keresztény társadalmi rendnek, hanem maguknak a földbirtokosoknak és a mezőgazdaságnak is nagy előnyére lesz az, minthogy pénzők levén, az eladott földek árából kifizethetik majd adósságaikat a zsidóknál és intenzívebb művelés alá foghatják majd a megtartott birtokukat. Ma mindenki minél nagyobb, több földet iparkodik szerezni, míg ezen progresszív földadóztatás az ellenkezőjét fogja eredményezni, de azért a földtulajdonosok jövedelme még sem lesz majd csekélyebb a kisebb földbirtok után, ha földjüket intensív művelés alá fogják venni és nem lesznek mint az amerikai indiánusok csupán vadászok, hanem szakképzett mezőgazdák.

És hogy nem igazságtalan a földterület nagyságával progresszív vagyis fokozatosan emelkedő földadó, annak bebizonyítására egyszerűen újra közöljük a „Közgazdasági és Közigazgatási Szemle” „Adók reformja”

ezimű cikkét, melyek ugyan a „Magyar Néplap”-ban a „Szemelvények” című cikkemben is közölve voltak, — következő sorait:

„Bizonyos az, hogy egy ezer holdas birtok többet termel, mint a száz holdas birtok termésének a tizszeresét. Többet termel azért, mert aránytalanul jobban lehet azt megművelni és mert foglalkozhatik olyan produktóval is, a melyre a kisbirtok még csak nem is gondolhat.”

„Bizonyos az, hogy az ezer holdas birtok gazdája mindenféle okoknál fogva olcsóbban termel, mint a kisbirtokos.”

„Bizonyos az, hogy az ezer holdas birtok ura jobban tudja értékesíteni a termését, mint az ő szegény szomszédja.”

„Bizonyos az, hogy a kataszter sokkal inkább követ el hibákat a kisbirtokos kárára, mint a nagybirtokos hátrányára, a mint ezt föntebb bőven kifejtettem.”

„Bizonyos az, hogy a kisbirtokos aránylag sokkal nagyobb mértékben viseli a fogyasztási adók terhét, mint az ezer holdak ura.”

„Végzetül pedig bizonyos az, hogy a nagybirtokosnak a kisbirtokos fölött való előnye a kataszternek a tiszta hozadékot feltüntető adataiban egyáltalában nem jutnak érvényre, úgy hogy a mai rendszer mellett a földadó még csak nem is proportionális adó, hanem valóságos degressiv adó a vagyon javára. A progresszív kulcs tehát már azért is szükséges, hogy helyreállítsák az arányosság és jó erős lehet a progresszió, ha azt akarjuk, hogy a nagyobb jövedelemnek az adókulcsa valósággal magasabb legyen, mint a kicsinyé.”

„A földbirtok megosztásának nálunk adott viszonyai mellett én föltétlenül szükségesnek tartom nemcsak a progresszivitás, de az erős progresszivitás megalkotását; szükségesnek tartom pedig azért, hogy a kisbirtokosok terhei, a mennyire lehet, könnyebbíthetők legyenek s a nagyok elessenek azon előnyöktől, a melyeket most a kis emberek rovására élveznek. A mai földadót bírálva, közöltem két adószámlát, a melyből kitűnik, hogy nálunk, ha a földbirtok terheit összeségükben tekintjük, nagyobb a kisbirtokos terheinek a kulcsa még forma szerint is, mint a nagybirtokosé. Most elősoroltam az okokat, a melyekből látható, hogy a gazdálkodás körülményei ezt az igazságtalanságot még súlyosbítják. Már pedig se ezt, se a formászerű igazságtalanságot nem lehet megszüntetni a földön nyugvó adóterhek összesítésével és egyszerre való megszüntetésével, hanem csak erős progresszióval.”

Az itt elősoroltak daczára azonban hazánkban a földadó még is nem a nagyobb földbirtokost, hanem a kisgazdát sújtja aránylag is magasabb adóterherrel. Ennek bebizonyításául ismét idézem az „Adók Reformja” című kitérő cikk következő sorait:

„De nem azért említem meg mindezeket, hogy kimutassam, mily abszurdum a 25-5 százalék földadókulcs, hanem azért hogy feltüntessem a földbirtok megterhelhetőségének azt az abszurdumát, a mely abban áll, hogy a kis ember aránylag több terhet visel, mint a nagybirtokos.”

„Ime két adószámla, a mely ezt egészen kézzelfoghatóvá teszi. Allítsunk egymással szembe két adószámlát: egy kisbirtokosét, a kinek 100 frt. a tiszta hozadéka és egy nagybirtokosét, akinek földjei a kataszter szerint évenként tisztán 1000 forintot hoznak. Tegyük fel, hogy mindkét esetben a kataszter azonos és egymáshoz képest igazságos alapon készült; mindkettőnek van felesége és két 16 évnél idősebb gyer-

meke; az első háromszobás házikóban, a másik tizszobás kastélyban lakik, azonkívül az elsőnek földjeire évi 50 frt., a másodikéra 500 frt. kamatteher van bekebelezve. Ez esetben a két adószámla így alakul:

	A kisbirtokosé	A nagybirtokosé
Földadó	25 frt. 50 kr.	255 frt. — kr.
Jövedelmi pótdadó	7 „ 65 „	76 „ 50 „
Házosztályadó	4 „ — „	24 „ — „
Ez után jövedelmi pótdadó	1 „ 60 „	9 „ 60 „
II. osztályu keresetiadó	2 „ — „	4 „ — „
Csalátagok után	3 „ — „	6 „ — „
Összesen	43 frt. 75 kr.	375 frt. 10 kr.
Levonandó a kamatteher ezimén	5 „ — „	50 „ — „
Marad	38 frt. 75 kr.	325 frt. 10 kr.

„Eddig tehát az volna az eredmény, hogy a kisbirtokos 38,75 százalékot fizet adó fejében, míg a nagybirtokostól csak 32,50 perzentet követel az állam. A mi már önmagában is kedves dolog.”

„De ezzel még nincs vége a komédiának. A községben, a hol mindketten laknak, 25 százalék községi pótdadó van kivetve. Ezzel együtt a kisbirtokos összesen 47,38 frtot fizet, a nagybirtokos pedig 398,60 frtot. Mivel pedig a valóságos tiszta hozadék az én számításom szerint 5,93-szor akkora, mint a kataszteri hozadék, kiderül hogy a kisbirtokos 7,99 frtot fizet tiszta jövedelmének minden 100 frtja után, míg ellenben a nagybirtokos adója minden 100 frt. után csak 6,72 frt.”

„Ez a magyar gazdák adójának az igazságossága. A szegény ember többet fizet, mint a gazdag.”

„Sőt még itt sincs vége az igazságtalanságok hosszu sorának.”

„A nagybirtokos gazdasági épületei, gazdasági cselédlakjai mentesek a házadó alól, míg a kis ember, akinek háza teljesen olyan karakterű, mint a nagybirtokos cselédházai, igenis fizet házosztályadót.”

Még számos ilyen igazságtalanság van felsorolva azon: „Az adók Reformjáról” című cikkben. 1894 óta pedig — akkor jelenvén meg e cikk — nemhogy azon lett volna a szabadelvű párt és kormányunk, hogy ezen igazságtalanságokat megszüntesse, de még növelte a kisember terheit annyira, hogy csak a legsúlyosabb rabszolgatörvénynyel lehet a mezei nép elkeseredésének kitérőit ideig öräig visszafojtani. Pedig nem rabszolgatörvényre, hanem földre van a népnek szüksége. A progressiv földadó pedig, mint láttuk, egyik legigazságosabb eszköz, a népnek ezen jogos kívánsága teljesedésére. Aki tehát a keresztény népnek és az igazságnak barátja, annak erélyesen követelni kell a progressiv földadót, hogy kinek minél nagyobb a birtoka, földje, aránylag magosabban, erősebben legyen megadóztatva.

Mielőtt befejezném ezen cikket, felvilágosításul meg kell még jegyeznem, hogy akinek 30 holdnál több a birtoka, ha azt a 30 holdon felül levő birtokát felesége nevére iratja és ha ez 30 holdnál több lenne, minden egyes gyermeke nevére ismét 30—30 hold földet tábláztat be a telekkönyvben mint tulajdonost, hát ezen földek után szintén nem kell községi progressiv földadót fizetni, hogy ezen kiterjedt adómentesség következtében megmaradjon hazánk népe a biztos kenyeret nyújtó földművelésnél, apái becsületes foglalkozásánál és ne tóduljon olyan nagyon a városokba, szaporitván a hazátlan, Isten és nemzettagadó szocialistákat. Az állami progressiv földadót, melyet 100 holdnál nagyobb birtokok után kell fizetni, szintén így kívánom meghatározatni ugyanezen előbb megírt szempontból,

vagyis hogy hazánk népe maradjon meg földművelőnek és vele becsületesnek, hazáját, Istenét tántoríthatlan hűen szerető népnek.

Katholikus néppárti.

A kivándorlás.

A fecske, gólya és más madár őszszel azért hagyja el fészket, mert eleséget nem talál; elhullott a légy, a csuszó-mászók a földbe bujnak téli álmukra, nincs mit enniök, oda vándorolnak, ahol azt megtalálják és nem is tartóztathatja fel őket se rendőr, se millió csendőrszurony.

Éppen ilyen jelenség előtt állunk szegény magyar hazánk ős lakóival is. A bíró, a jegyző, az adóvégrehajtó, a fináncz mind arra valók, hogy a nép megélhetését szorítsák. Éhezik a magyar. A liberális kormányzás születésekor 175 millió forint adót talált fel, ma már azonban 500 millió forintra srófolta fel, mert kellett a pénz miniszteri, főispáni stb. nyugdíjakra, viczinális építkezésekre, vizszabályozásra, de azért most több az árvíz, mint ezelőtt.

A hadsereg létszámát évről-évre szaporitják. Ezeket betetőzi az áruzsora, az ügynökök százezrei ellepték, mint a sáskák, az országot és szabadon csalják a népek millióit. Ezek a bajok, melyek a munkabíró ember kezébe adják a vándorbotot; elhagyja azt a helyet, melyet ősei szereztek, elmegy idegen országba és ott találja azt, amit hazája nem tudott neki nyújtani: a megélhetést.

A képviselők kötelessége lenne ezen segíteni, de a helyett, hogy tennének már valamit, csak jajgatnak a kivándorlás miatt, mert félnek, ha ez a kivándorlás tovább tart, nem marad e hazában, aki a földet megművelje, nem marad iparos, nem lesz adófizető és így nem telik nyugdíjakra. Csak ezért jajgatnak ők és nem másért. A magyar képviselők legtöbbje csak a 3400 forint fizetésért és a „nagyságos” czimért képviselődik és elenyésző kevés azok száma, akik szakértelmükkel fogva tudnának a nép nyomoruságos sorsán segíteni.

A kivándorlást soha sem fogják csökkenteni, csakis a 29 pont törvényerőre emelésével, mert ezek által lesz a népnek joga és kenyere.

Polgártársaim! Olvassátok el és tanuljátok meg a 29 pontot, ti, kiket még nem üzött el a kenyér hiánya idegen országba, messze hazátoktól. Követeljétek képviselőitöktől, hogy azokat támogassa. Ha eljön a választás, ne küldjétek más embereket az országházba, mint *értelmes földmivest, kisbirtokost, gazdaszt, iparost, mérnököt, kereskedőt*, ezek szakértők, termelő és független emberek, kik ismerik bajaitokat; olyanokat, akik gyakorlati keresztények, akik élőhittel bírnak, kiknek van Istenük, azoknak lesz szívük is hozzátok.

Polgártársaim! Tegyétek magatokévá a máhoniai határozatát és a sippal, dobbal, zászlóval faluról-falura vándorló, népbolondító komédiásokat hagyjátok

a faképnél. Tartások a választás előtt értekezleteket, jelöljeteik magatok között értelmes, eszes képviselőjelöltet és mozogtatok annak érdekében. Ne keressetek jogvégezett és tudós jelölteket, nagyságos és méltóságos urakat, bankárokat, mert ezek eszejárása a csillagok közt bolyong, ezeknek nincs a földi nyomoruság iránt érzékük, mert ezek legtöbbje hitetlen pogány.

Eljen a 29 pont!

Horváth István
hangszergyáros.

A párbaj.

Régi időkben az emberiség ugyszólván csak négy rendből állott, úgy mint papi, katonai, földművelői és kereskedői. A papok tanították, oktatták a népet és gondolkoztak helyette; a katonák védelmezték a hazát; a földművelő teremtette elő az élethez szükséges termékeket, míg a kereskedő közvetítette azokat és beszerezte az országnak azt a szükségletét, amelylyel nem bírt.

Az egyik rend, a katonai, másban nem tudott kitűnni mint a bátorságban, vitézségben, így hát természetes, hogy egész életmódján végigvonult ezen harcziás szellem s öök örömeiknek, bánatuknak, szivélyességüknek, haraguknak csakis fegyveresen, fegyver közt adtak kifejezést. Akkortájt, ő köztiük honosodott meg az a szokás, hogy ha egyik a másikat megbántotta, fegyvereik által döntötték el, hogy kinek volt igaz.

Igy származott a párbaj, mely napjainkban valóságos társadalmi betegséget képez. Ma már nemcsak az párbajozik, kiknél a félszeg felfogás szerint szokássá vált; ma már párbajozik minden g erek, minden rendű és rangu ember, köztiük számtalanszor elég jellemtelen ember. Ma már a párbaj nem a becsület helyreállítására való, hanem közönséges henczégés, játék, buta mulatság, s a nagy közönség, a nagy társadalom félrevezetésére szolgál.

Nézzük csak. Egy villamos vasutra felugrik sietősen egy uriember s véletlenül megérint egy már fenn tartózkodó utast. Ez — a helyett, hogy belátná, hogy e dolog véletlenül történt — durván rákiált az illetőre, mire ez délután a segédeit küldi s kihívhatja párbajra. Egy másik esetben (és ez nem a véletlen eset) egy még bajszatlan siheder, feltűnni kíván, akár az utcán. Akár valami nyilvános mulatóhelyen, egyszerűen beleköt valamely más békés polgárba, avagy megsérti annak feleségét, hozzátartozóját. Ebből megint csak párbaj lesz, mert az a fiatal siheder már hónapok óta henczeg társai előtt, hogy így-amúgy majd lesz neki is már párbaja, mert e nélkül nem képzei magát tökéletes embernek.

Van aztán még egy fajta párbaj. Képviselők, írók, a közpályán működő emberek, ha kiséül valami becsstelenségük vagy hunczutságuk, akkor a jellemtelen, ki a gabszgot elkövette, párbajra hívja azon férfit, ki az ő csunya dolgait kiderítette és ha komoly a párbaj és ő, a svihák ügyesebb, az ártatlan, a tiszta jelleműt még le is lövi s egyszersmind a saját becsületét tisztázza, már tudniillik, aki előtt lehet. Ha pedig nem komoly a párbaj, akkor mind a ketten a levegőbe puffantana s helyre van ütve a becsület.

„A mult héten Kecskeméten a huszárkaszárnyában párbaj volt gróf Bissingen Ottó huszárkapitány és Békássy Ernő huszárfőhadnagy között egy csekély szövéltás miatt

A szabályok értelmében Békássy lött először és lepuffantotta a kapitányt. A kapitány holtan rogyott össze.”

Ezt a rövid jelentést hozták a lapok vasárnapi számaikban s ez indított bennünket e sorok megírására.

Hát hol itt az igazság, a helyes érzék, a józan ész? Tan épp a főhadnagy volt az, aki a kapitányt sértette meg s a kapitány, mint megbántott, erre kihívta főhadnagyot párbajra s ez mint kihívott fél, lött mint első s lelőtte a kapitányt.

Hát ez párbaj? Rálőni valakire rövid pár lépésnyi távolságról, aki nyugodtan tartja oda mellett a lövőnek mint céltáblát s nem is védekezhet? Ez volna talán a sértett becsület helyreállítása? Vagy a kapott sérelem megtorlása? Dehogy, ez nem az. Először nem az lö első, aki a sértett fél, hanem a másik, a sértő. Másodszor ha már egyszere lönek is, nem-e azé az előny, aki jobban tud löni?! S nem-e úgy áll a dolog gyakorlatban, hogy az a fiatal, nőden ember, akinek szabad idejét nem foglalja le a családi kör, többet gyakorolja magát a vivásban és lövésben, mint a családost, kinek már komolyabb dolgok foglalják le a szabad idejét?

Nem, ilyesmi nem párbaj, ilyesmi gyilkosság! Avagy hősnék nézzük azt, a ki a másikat, a ki nem is védekezett, nyugodtan célba vehette és lelőtte?! Soha! Hisz akkor a haramia, az utonálló rabló nagyobb hős. Mert ha az megtámad valakit, nem tudhatja, nem-e támadja őt a megtámadott jobb, ügyesebb fegyverrel vissza? Nem tudhatja, nem-e lövi a megtámadott őt hamarabb, mint ő amazt: az utonálló tehát még is többet kockáztat, mint a párbajozó. Hát ha még tényleg agyonüti áldozatát a rabló, valószínű, hogy akasztófára kerül és minden tisztességes ember gonosztevőnek nézi. Mi történik azzal, a ki valakit könnyebb módon párbajban öl meg? Azt dicsőítik mint hőst és a bíróság, minden terhelő körülményt figyelembe véve elítéli — egy évi államfogházra!! Az államfogház pedig nem az a börtön, a hová a parasztot zárják, a mikor megüti azt a legényt, a ki hitvesét elcsábítja. Az államfogházban nagyon komótos dolguk van a bezárt uraknak, azok ott nem rabok. Ilyen büntetés éri tehát nálunk a párbajozó bűnösöket.

A társadalom szintén nem bünteti méltóképen a párbajozókat. A helyett, hogy közönséges gyilkosnak nézné a hőst s mint ilyet megvetné s önmagából kidobná, bizonyos félelmetes tisztelettel, bámulattal adózik neki, mint egy retenthetlen bajnoknak.

Hazánk földjét elég olyan aszfaltbegyár tapossa, kinek lelkét ártatlanul kiontott vér szennyezi, s környezetük még büszkélkedik ismeretségükkel. Míg a társadalomban gyökeret nem ver az a felfogás, hogy a kik párbajoznak, közönséges gonosztevők, s míg törvényeink a párbajozókat s azok segédeit nem fogják legalább is öt évtől kezdődő fegyházzal büntetni, addig e hőbortos szokást, e nem keresztényhez illő ál-becsületszerzést nem is fogjuk kiküszöbölhetni teljesen.

Nem bátornak tekinteni az olyat, a ki közvelelen közelből le tudja löni védtelen embertársát, vagy leszurni azt, a ki nem oly ügyes a kardforgatásban, mint ő, — hanem épen ellenkezőleg, — gyávának tekinteni, mert a bátorságmutatásnak e módját választotta. Szégyen legyen a párbajozás és nem dicsőség. Embertelen brutalitás, megbecsületlenítő tett, nem pedig becsületszerző munka. És hősnék tekintésük azt, a ki visszautasítja a párbaj alakjában adandó elégtételt, hősnék, a ki szembe mer állni e társadalmi félszeg felfogással. Akkor majd kevesbül a párbajozók száma.

Öszinte részvétünk a szegény özvegy és a hátramaradt kis árvák iránt, kiknek édes atyjuk, az élete virágában levő dérek férfiú esett áldozatul a buta társadalmi szokásnak. Adja Isten, hogy ő legyen az utolsó áldozat.

V—ő.

Országgyűlés.

A husvét előtt megkezdett országgyűlési szünet e héten véget ért s a honatyák és főrendek ismét a fővárosba jöttek, hogy eleget tegyenek tisztségükkel járó kötelességeiknek. A törvényhozás ismét megkezdte működését, még pedig első sorban a

főrendiház,

mely április 23-án délelőtt 11 órakor tartott ülést Vay Béla báró elnöklése mellett. Az elnök elírta Barcsay Józsefet és Luczenbacher Pált, majd felolvastatja Zichy Nándor gróf levelét, melyben lemond a regnikoláris bizottság tagságáról. A Ház ezt sajnálattal veszi tudomásul, aztán megválasztotta a megüresedett helyre Wekerle Sándort, meg a kvótabizottságokat.

Egynéhány kisebb jelentés és törvényjavaslat elfogadása után rátértek az 1900. évi költségvetés általános tárgyalására. Ennek során Császká György, kalocsai érsek a katolikus egyetem érdekében tett nagyfontosságú nyilatkozatokat, a mennyiben kívánta, hogy az egyetemi alapoknak és alapítványoknak a költségvetésbe felvétele ne legyen semmi hátrányos hatással azok jogi természetére. Ezt elismerte Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter is és megnyugtatta a főrendeket.

Széchenyi Imre gróf igen érdekes beszédet mondott a magyar ipar támogatásáról. Elmondja, hogy a magyarnak főleg az a baja, hogy gyermekeit mind urnak akarja nevelni, az ipar és kereskedelem iránt még mindig bizonyos ellen-szenvvel vagyunk. Például hozza fel Angolországot, ahol a gyermekekbe már ifjúságukban beleártják az üzleti és vállalkozási szellemet. (Nem akarta a zsidókat említeni, hát az angolokat említette! Szerk.) Kívánja, hogy a magyar társadalom is összetartóbb, a megélhetésre praktikusabb legyen.

Solymossy Ödön báró feljajdul, hogy a nép elvállalatodik. Szerinte nagyobb súlyt kéne fektetni a vallás-erkölcsi nevelésre az iskolákban. Ő is hangsúlyozza, hogy nem egészséges állapot, hogy nálunk a középosztály nem akar iparral foglalkozni. Nehány szót mondott még a telekkönyvi tisztviselők érdeklében.

Zselénszky Róbert gróf megemlíti, mennyire tönkretették a magyar liszt lírét a külföldön azáltal, hogy a vámentesen behozott olesó búzából készült lisztet mint magyar lisztet árulták a külföldön. Szigorú eljárást kér a borhamisítókra. Követel szigorú vszoratórvényt és a tőzsde megreformálását.

Majláth a kivándorlás megszüntetését kéri a kormánytól, de valami praktikus módot erre nem tudott mondani.

Miután még Hegedüs miniszter — szokás szerint — megnyugtatta a főrendeket, hogy minden jó lesz, csak legyenek türelemmel, a főrendiház elfogadta a költségvetést.

A képviselőház ülése.

Április 24-én. Rövid ülése volt ma a képviselőháznak, éppen csak hogy viszontláthassák egymást. Az elnök be-

mutatta a ház munkálati sorrendjét, mely szerint a régi ülészak e hó 26-án bezáratik. Hétfőn e hó 30-án pedig a következő, negyedik ülészak megnyitják és ekkor mindaddig tartanak üléseket, míg a most a Ház asztalán levő újabb törvényjavaslatok mind le nem tárgyalatnak. (Hát ha valami más is jön közbe, akkor valószínűleg szintén berekesztik az országgyűlést.) Fontosabb törvényjavaslatok a negyedik ülészakra csak a hirdetmény- és naptárbélyeg eltörléséről és a tőzsdei értéktorgalom megadóztatásáról szóló törvényjavaslatok.

POLITIKAI HIREK.

Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter lemondását újra emlegetik. Eddig távol volt az ügyek vezetésétől, megrongált egészsége miatt. Most hogy hazajött, úgy látszik, újra elrontotta a gyomrát a politikai helyzete bonyolultságával s inkább visszavonul, semhogy később megbukjon.

Az új váci püspök kinevezését a hivatalos lap a következőképen adja közre: „Vallás- és közoktatásügyi magyar miniszterem előterjesztésére Csáky Károly gróf corcolai választott püspök, c. apát és esztergomi főszékeskáptalani kanonokot váci püspökké kinevezem. Ferencz József, s. k. Dr. Wlassics Gyula, s. k.“ Az új püspök, mint Vácziól értesítenek, csak a pünkösdi ünnepek alkalmából tartja bevonulását a városba.

TÁRCA.

A fogadás.

A „Vörös rak“ koresmárosa szintén egyike azon telhetetlen kapzsiaknak, kik vendégeiktől az utolsó filért is kipréselni igyekeznek. Aki csak kenyeret kér, arra biztosan kolbászt is ráerőszakol; kinek kolbászra van óhajta, annak pecsenyét szolgáltat ki és aki szerényen egy pohárkával akarta magát erősíteni, azt addig biztatta a koresmáros, míg be nem pityókásodott és az ajtó helyett az ablaknál akart kimenni.

És mert orrát mindenbe beleártja, mihez semmi köze sincsen és mert mindenütt aratni akar, még ott is, ahol nem vetett, törzsvendégei egy kis büntetést és megtérfalást akartak rámérni.

A bíró és az orvos fogadást tettek. Nagy összegekben való fogadás, mint a sportemberek teszik, bűn ugyan, melyet e földön is már meg kellene büntetni, de olyan kis fogadást, mely amellet még ártatlan tréfával is van összekapcsolva, még a törvényismerő szigorú bíró sem tudott visszautasítani. Ők tehát fogadtak.

— Tehát áll a fogadás? — kérde az orvos, éppen amint a rákkoresháros feljött a pinczéből.

— Igenis, áll a fogadás! — felelte a bíró.

— All a fogadás? Milyen fogadás? — A koresmárosnak nem volt nyugta. Ő neki tudni kellett, milyen fogadást tettek ezek. Hátna ő is résztvehetne benne és nyerne ezáltal valamit. — Mit, egy fogadás? — kérde újra csodálkozva. — És miben áll a fogadás?

— Az még nincs meghatározva, — mondák ök.

A rákkoresháros elégedetten dörzsölte kezeit: ugyanis nagyszerű eszméje támadt.

— Uraim, — imígyen kezdé, — van nekem egy eszmém. Az éléskamrában éppen most van a legszebb kassai sódar. Uraim, kitünő, a legszebb rózsaszín és izletes, hah . . . És tiz palaczk sashegyi, olyan, mint a vör és csupa tűz! Éppen csak ezen uri társaságnak való. Kitünő egy fogadás, uraim, állapodjanak meg ezen jó falat és kitünő italban; én rögtön felszolgálom és azon ur, aki elveszti a fogadást, megfizeti ezen csekélységet!

A róka meg van fogva, gondolták magukban a törzsvendégek. Egy ideig helyeslőleg néztek egymásra, azután azt mondá a bíró:

— Azt nem lehet olyan egykönnyen megítélni, hogy ki veszít és ki . . .

— Nem tesz az semmit, nem tesz semmit! — szakítá őt erre félbe beszédjében a koresmáros. — Az semmi sem, uraim, teljesen bizom én önökben! Egynek meg kell fizetni a czehet — az mindegy, akár ma vagy később. A sonkát és a bort azért ma is elfogyaszthatjuk.

És erre leszaladt a pinczébe, az éléskamrába és a konyhába, örömsugárzó arccal felszolgálván az uraknak, miközben titokban már kiszámítá, hogy mennyit jövedelmez majd neki a két ur fogadása.

Az urak jóízűen hozzáálltak a lakzhoz. Ilyen jól és ilyen olesón még nem lettek kiszolgálva. Amidőn végre felétek a sonkát, a rákkoresháros már nem tudta türtőztetni kíváncsiságát. Tudni akarta, hogy tulajdonképpen mire is fogadtak. Erre a polgármester kezdé a szót és azt mondta:

— A fogadás tárgya ez: A doktor ur igen tudós ember és így ő most egész határozottan azt állítja, hogy ötszáz év múlva a mi vidékünkön borzasztó földrengés lesz és mert délről jönnek e rengések, templomunk tornya felfelé fog esni. Ennek ellentmond a bíró ur, aki azt véli, hogy a torony lefelé fog esni. Ez az egész veszekedésünk. És ha a torony esni fog, akkor megláta majd, ki fogja a mai czehet megfizetni!

— Ötszáz év múlva? — kiáltá a hófehérré vált rákkoresháros, a szegény, megcsalt rákkoresháros.

Hogyan lett egy megrögzött káromkodó kigyógyítva.

Párisban élt egy tábornok, ki soha sem tért ki az ellenség, de még kevésbé a káromkodás elől. És mily-

nek voltak az ő káromkodásai! Szent Isten! ha elkezdé, akkor mindjárt egy egész ezreddel szaladt ki a száján.

A tábornok öregedni kezdett; elveszítette egészségét, erejét, ifjúkori tetterejét; a káromkodáshoz való hajlama azonban semmit sem esökkent. És ez ami emberünknek igazán nagy bántódást okozott, mert máskülönbén szíve mélyéből keresztény érzelme volt, melyet öregsége és szenvedései csak még inkább fokoztak, növeltek.

Ezenközben heves köszvényes fájdalmak kezdtek gyötörni, melyek borzasztó kínokat okoztak neki és néhány nap óta egy percet sem szüntek meg. Rászánta tehát magát arra, hogy egyikét azon apácáknak magához kéreti, kik oly bámulatos türelemmel és áldozatkészséggel ápolják a betegeket. És így nemsokára egy szegény ferenczrendi apácát lehetett az öreg tábornok széke mellett látni, ki is jámbor szeretettel és gondoskodással mindenkép könnyítést igyekezett neki szerezni.

Nemsoká tartott, és ami tábornokunk egyikét a leghatalmasabb káromkodásainak ereszté ki ajkain. A jó testvér majdnem hanyatt esett. De ő nem közönséges észszel és belátással megáldott apácza volt, mindjárt összeszedte magát és tisztességesen meghorholá a tábornokot káromlásáért.

— Mit akar jó testvér! — mondta a tábornok egy kicsit megszeppenve; „én nem lehetek el káromkodás nélkül. Én ehhez 30 év óta egészen hozzászoktam, és akármit tegyek is, én erről nem tudok leszokni.“

— Menjen ezzel a kifogásával, — mondá erre a testvér mosolyogva, „én azt hallottam, hogy a „lehetetlen“ szót nem ösmeri egy tábornok. Legalább is egy kereszténynek nem szabad ezen szót ösmerni, ha kötelességteljesítésről van szó. De várjon csak, tábornok ur, ha a káromkodásról le akar szokni, de igazán le akar szokni, akkor biztosítom, hogy ez sikerülni fog önnek. Tehát akar-e?

— Hát persze hogy akarok!

— Nos, akkor ígérje meg nekem, hogy aláveti magát azon feltételeknek, melyeket ezen baja elhagyására önre szabok.

— Én megígérem.

— Becsületszavára tábornok ur?

— Igenis, katonai becsületszavamra!

— Nos, jól van. Hallgasson meg tehát, hogy milyen gyógyszer rendelék önnek. Ahányszor káromkodik, mindannyiszor 100 soust fizet nekem szegényeim számára.

— Száz soust egy káromkodásért! kiáltá a tábornok, székéről felugorva. — Talán tönkre akar tenni testvér?

— Ön becsületszavát adta, tábornok ur, felele a testvér nevetve, és azt nem adom önnek vissza. Különbén teljesen öntől függ. Ne káromkodjon, és nem kell önnek fizetni.

— Nem káromkodni, nem káromkodni! Az könnyen van mondva. Apáczák nem értenek ehhez. Ez

aztán szép gyógyszer, melyet ön itt kitalált! Látni fog a, hogy az ön találmánya folytán a szegényházban halok majd meg.

A tábornok még mindenféle kifogásokat tett, de ő katonai becsületszavát adta és így nem maradt neki más hátra, mint ígéretét megtartani.

Az első erős fájdalomnál, melyet köszvénye okozott, szokása szerint hatalmas káromkodást mondott.

— Ön száz sousval adósom, tábornok ur, mondá erre a testvér. Hol van a pénze?

A szegény tábornok megmutatá neki a kulcsot iróasztalához, és amíg a testvér kivette az ötfrankos pénzt, mely szegényeinek jutott, vakargatá fületövé és csendes mormogta fogai között: „Az ördögbe! én már egészen elfelejtkeztem egyezkedésünkre. Mäskor jobban kell reá vigyáznom.”

Egy fél óra múlva ismét egy második fájdalom roham és — egy második káromkodás. De ezuttal nem mondta ki egészen, a tábornok félig szájában tartotta, mert eszébe jutott a száz sous, amit fizetni kell. Mindazonáltal most is, mintha még olyan hatalmasan káromkodott volna, meg kellett fizetnie a kialakult öt frankot.

A harmadik fájdalom rohamnál a tábornok, ki nyilván azon véleményen volt, hogy tíz frank veszteség ezen estére elég, annyira összeszedte magát, hogy alig ejtette ki a veszedelmes káromló szónak első szótagját. A negyedik fájdalom rohamnál egész csendes maradt és megelégedett azzal, hogy jajgatva, nyögve a kezeit összekulesolta. A következő és harmadik napon néha még mindig megfélekedett magáról; de minthogy feledékenységét mindig drágán kellett megfizetnie, úgy a káromkodások mindig ritkábbak és ritkábbak lettek, és a negyedik napon már egyáltalán is nem káromkodott többet. Ezen módon elveszített valami 40—50 frankot, melyeket a jó testvér szegényei számára elvett, de másrészt a csunya káromkodásról teljesen megszokott.

Bizonyíték ez tehát arra, hogy mindent lehet, ha komolyan akarni, hogy kötelességeket teljesíteni és rossz szokásoktól lemondani lehet, ha mindkettőt erős akarral akarjuk.

Ajánljuk ezt mindazon különös figyelmébe, kik a káromlás csunya bünében szenvednek

Katholikusok! Elybarátaink! Terjesszék a ti lapokat, a Magyar Néplapot! Küldjétek és adjátok tovább lapunk kiolvasott számait barátaitok, rokonaitok, jó ösmerőseitek és szomszédaitoknak és buzdítsátok őket előfizetésre!

Eljen az általános, közvetlen és titkos szavazati jog.

Ne a milliomosok, hanem a kiscgazdák, kisiparosok és a munkások legyenek adómentesek!

HIREK.

A nemzeti zarándoklat e hó 24-én indult el Rómába. Körülbelül 1500-an vesznek részt benne. Három vónattal indultak el a déli-vasut pályaudvaráról. *Vaszary* Kolos hercegeprimás megrongált egészsége miatt kénytelen volt a zarándoklat vezetésére az utolsó pillanatban *Császka* György kalocsai érseket felkérni. A kalocsai érseken kívül még *Hornig* báró veszprémi, *Steiner* székesfejérvári és *Szmracsányi* szepesi püspökök is a zarándokkal utaztak. A zarándokok 25-én szerdán értek Rómába, hol kellemes fogadtatásban részesítette őket egyik hazánkfia, *Zafféry* Károly r. k. áldozár, ki Don Bosco intézetének növendékei élén üdvözölte a zarándokokat s megmutatta nekik főleg Don Bosco híres római intézetét Jézus szentséges Szive templomával, melyet XIII. Leo pápa felhívására krajczár pénz nélkül kezdett építeni.

A Budapesti Katholikus Népkör vasárnap délután 4 órakor tartotta ötödik évi rendes közgyűlését, melyen az évi jelentések tudomásul vétele után elnöknek Major Ferenc dr. országgyűlési képviselőt, alelnöknek Szokol János budapest-józsefvárosi segédlelkészt, ügyésznek Kovács Pál dr. ügyvédet választották meg. Az igazgató választmányba 14 új tagot választottak. A népkörnek ez idő szerint 8 alapító, 270 rendes, 62 pártoló tagja és 54 tagu énekkara van. A közgyűlés engedélyt adott a népkör kebelében önképző osztály alakítására. Egyben megemlítjük itt, hogy a Népkör május 20-án, vasárnap, a Buda melletti *Remete-Máriához* zarándoklatot rendez. Gyülekezés a szent ferencziek belvárosi templomában, ugyanott reggel 6 órakor szentmise. Azután a szokott módon és uton pyalog zarándoklat a Kegyhelyre, hol szentmiseáldozatot mutat be és szentbeszédet mond a kör volt elnöke, *Mészáros* Kálmán ferenczrendi atya. A zarándoklatban csak a kör férfi tagjai vehetnek részt és vendégeül is csak férfiak hívhatók meg. Az elnökség külön és hathatósan kéri a t. tagtársakat, hogy ezen szentévbén, hazánk kereszténységének kilencszázados jubileumán, a zarándoklat jelentőségét nagyszámu megjelenéssel emelni törekedjenek.

Krisztusgyalázó zsidó. Németh Sándor battonyai r. kath. plebános a járásbirósághoz a következő feljelentést adta be.

Tekintetes Királyi Járásbiróságnak

Battonyán.

Vincze Mihály 60 éves római katolikus vallásu battonyai földbirtokos hivatalomban megjelent és a következő panaszt terjesztette elő:

Folyó hó 14-én, nagyszombaton délután fél 4 órakor midőn a katolikus közönség a feltámadási istenitisztelet és körmenetre gyülekezni kezdett a helybeli katolikus templom átellenében levő városi vendéglő éttermében, Kohn Fülöp 58 éves izraelita vallásu fakereskedő, községi képviselő, iparkamarai és megyebizottsági tag, Vincze Mihály, Kliviny Lajos és Bánffy N. keresztény, továbbá Heim Lajos, Schwartz Gusztáv és Stein Lázár izraelita vallásu vendégek jelenlétében, fenszóval a következő szavakat mondotta: „A ti Jézus-tokat (feszületet) az örök, akik hardosan örzik sírját, leokálták.”

Vincze Mihály e szavakra felháborodva, a következőket mondá: „Szégyelje magát! Ha úgy történt volna is, amint állítja: még akkor is sérelmes, ilyesmit ilyenkor és nyilvános helyen előhozni.” Midőn eme panaszos előterjesztést neve-

zett Vincze Mihály kivánságához képest, hivatalból bejelentem, bátorodom utalni az 1878. V. t.-c. (büntető törvény 191. §-ára mely ekképen hangzik: „Vétséget követ el, . . . aki a vallási tisztelet tárgyát . . . botránys szavakkal meggyalázza.“

Utalok arra, hogy a panaszló Vincze Mihály a föntebb vallássértő szavakra kész esküt tenni: utalok arra, hogy ily vallás-sértések esetei hivatalból üldözendők.

Németh Sándor,
plébános.

Merné csak egy keresztény hasonló módon meggyalázná a zsidó vallást, 24 órán belül vasra vernék. Mi kíváncsian várjuk, hogy ezt a botránnyt, hogyan fogja megtorolni a keresztény ügyész.

Egy új hitvány hóbort. Ily kedves című czikkkel emlékezik meg lapunkról egy katolikus (?) laptársunk, a „Szabadka és Vidéke“ cz. lap. Nem akarunk ezen tisztelt lap czikkével bővebben foglalkozni, — mert nagyobbrészt csak azt hozza, amit m. t. laptársunk, a néppárt hivatalos közlönye, az „Alkotmány“ írt rólunk, — csak azon vádjára akarunk válaszolni, mintha mi a „néppárt“-tal akarnánk „marakodni“. A marakodás nem fog kenyerünk lenni, mi békésen, de tüzzel-vasal dolgozunk azon, hogy az általunk kitűzött czélt megvalósíthassuk. Minket vádolnak marakodással és minket marnak, ugy az Alkotmány, mint a Néppárt, sőt már holmi *gyarló* vidéki laposka is, mint a „Szabadka és Vidéke“. Hagyjanak minket békén, mi nem bántunk senkit, de azt tűrni *nem fogjuk* nyugodtan, hogy minket holmi „legujabb hitvány, vétkes hóbort“ s több effélével bántsanak. Ismerjük a „Szabadka és Vidéke“ czikkének czélzatát, ezuttal nem bántjuk, de figyelmeztetjük, hogy jövőben a legéresebben fogunk megtorolni minden ily bántó czikket.

A háboru áldozata. Budán a Vérmezőn összejöttek az iskolásfiúk, akik angol-bur háborusdit játszottak. A küzdelemben egy fővárosi tanító fiának a szemét, — aki az angolt képviselte, — a burok nyíllal megsebeztek. A kis fiu azóta, tehát már 6 hét óta a kórházban van és valószínű, hogy szemével fogja megfizetni a háborusdit.

Gyilkos csendőr. Horváth és Szekeres, a medgyes-egyházi csendőrörs legényei, vasárnapra virradó éjjel őrátra mentek a medgyes-bodzási határba. Csendesen ballagtak egymás mellett ügyelve a környékre. Midőn Kis Albert tanyájára értek, egy kis pihenőt tartottak, azután indultak tova. Alig voltak a tanyától kétszáz lépésnyire, két lövés dördült el, mi a tanyán lakókat azonnal felébresztette. Szekeres lelőtte társát, Horváthot, aki menten meghalt, mert a golyó nyakcsigolyáján hatolt át s a bal szemén jött ki. Szekeres egész lelki nyugalommal bement Szemenyei Pál tanyájára, honnan levelet küldött az őrsre, hogy pajtását megölte. Tüstént jött érte három csendőr, akiknek önként megadta magát. A gyilkost az őrsre vitték. Azt mondják, hogy Szekeres szerelem-féltésből követte el tettét, mert mind a ketten Szemenyei Pál leányát szerették.

Felhívjuk olvasóink szives figyelmét lapunk mai számában közölt „**Villanygyógydelejes kereszt**“ cz. hirdetésre.

Felhívjuk olvasóink figyelmét a mai számban megjelent kasza és permetező hirdetésre. Tanácsos a megrendeléseket, ha későbbi szállításra is, már most elküldeni **Sohr József** urhoz **Somogy-Szillbe**, mert a tömeges kereslet folytán ugy összetorlódik a munka, hogy a t. rendelők gyors kiszolgálását csak nagy fáradsággal lehet majd eszközölni.

MAI KÉPÜNKHÖZ.

A kis művész. Jancsika mamája a vásárban volt, hol is a kosaras tótoknál tilinkót vásárolt kedves fiacskájának. Jancsika nagyon megörült a tilinkónak és iskola után kiült a folyosóra és ott gyönyörködött tilinkója hangjában, még az uzonnáról is megfeledkezett, sőt pajtásai is hiába hívták labdázni. A czirmos czicza is gyönyörködik kis gazdája zenéjében és hízelve, dorombolva dörgölődik a szék lábához.

MI UJSÁG A NAGYVILÁGBAN?

A burok háborujáról az utóbb lefolyt hétnek nem sok följegyezni valója van. A burok erősen tartják magukat s az angolok Blömfönténből, a hol most van a főszereg, nem bírnak sehogysem előbbre hatolni, daczára, hogy hatszor akkora seregük van, mint a buroknak. A burok mostanában kisebb csapatokra osztva, minduntalan meglepik a nagy angol hadsereg szárnyait hol itt, hol ott s mire a nagy angol sereg észreveszi magát, már ismét eltűntek, hogy másnap egész más oldalról támadják meg az angolokat. Nagy szerencse a burokra még az is, hogy az ottani vidéken most tél van s az angolok nincsenek a nagy hideghez sem hozzászokva sem arra előkészülve. Ugy látszik, a sors is kedvezni akar a vallásos, szegény buroknak. Tán sikerül is nekik a pénz- és hatalomszomjas ángliust leverni, vagy legalább is az ő országuk elrablásában megakadályozni. Mi mindenesetre hétről-hétre pontosan fogjuk értesíteni olvasóinkat ez érdekes háboru állásáról és folyásáról.

Egy szegény gazdag. Ugyan milyen más címet is adjunk az orléansi hercegnek, ki daczára, hogy francia trónörökös, daczára, hogy gazdag, ma hontalanul bolyong a világban. Franciaországban ugyanis, miután a trónra aspirál, az ottani törvények értelmében nem tartózkodhat. Brüsszelben, a hol állandóan lakott, nem jó szemmel nézték, hogy a francia köztársasági kormány ellen mozgalmakat támaszt, tehát onnan is elment. Legutóbb Angliában lakott, de mert helyeselte egy francia élelplapnak az angol királynő fölötti gunyolódását, onnan is távozni kényszerült. Szerencsét próbált Olaszországban is, de ez a kormány nem szeretné, ha Franciaország rá megharagudna, szintén visszautasította a náluk való megtelepedést. Így hát szegény most egy *hajón lakik*, mely tulajdona s amellyel utazhat, a hova akar, csak meg nem települhet sehol. Most e héten e hajón fogadta a Fiumei kikötőben apósát, József királyi főherceget. Hát nem szegény ez a gazdag?! Vannak birtokai, van pénze, de nem tudja, hol hajtsa le fejét nyugodtan.

Bárhol és bármikor lesz népgyűlés tartva, hangosan kiáltások, mint szélvihar és menydörgés:

Éljen a katolikus néppárt, éljen a 29 pont!!!

KÖNYVES-POLC.

Jézus Krisztus isteni Megváltónk élete. A négy evangéliumból időrendben összeállította és magyarázó jegyzetekkel ellátta dr. Balits Antal székesegyházi kanonok. Ára csak 2 korona. Kit ne érdekelne az Ur Jézus Krisztusnak élettörténete, amelyet mindenki ismer ugyan, de rendszeresen és időrendben nagyon kevesen ismernek. Könyv még nem volt eddig a magyar irodalomban, mely édes Jézusunk életét ekkép tárgyalta volna. Balits ur könyvét ajánljuk a legmelegebben olvasóink figyelmébe. Kapható a Szent Gellért kath. műintézet könyvkereskedésében, Budapest, VIII., Práter-utca 41. sz.

Magyarország és a zsidóság. Irta Petrássevich Géza. Vaskos kötet, mely kimerítő alaposággal ismerteti a zsidók történetét faj, vallás, közgazdaság és társadalmi alapon. Behatóan foglalkozik a zsidók kérdés megoldásának módzataival és megkapóan rámutat ama borzalmas, kétségbeejtő befolyásra, melyet a zsidóság nemzetünk életében majd minden téren előidézett. A 205 oldalra terjedő, nyolczadrét alakú könyv ára füzve 3 korona. Megrendelhető a Szent Gellért katolikus műintézet könyvkereskedésében (Budapest, VIII., Práter-utca 44.)

Gyónási könyvecske. Szent áldozási imák s néhány szent ének. Elemi iskolai tanulók számára írta Baumann Károly hitoktató. Ezen hasznos kis füzetet, mely a Szt. Gellért kath. műintézet könyvkereskedésében kapható, ajánljuk a lelkeskedő papság, hitoktatók és szülők figyelmébe. Ára 20 fillér. Tömeges megrendelésnél árengedmény.

A szociális kérdés hajdan és most. Irta Dr Verus Nagy 8-rét alak. Az 1. kötet 287 lap. A II. III. kötet sajtó alatt van. Az I. kötet ára füzve 4 korona, kötve 5 korona. A teljes mű ára füzve 14 korona, kötve 17 korona.

„Szerző alaposan ismeri a szociális kérdés okait, történetét és megoldási módját. Verus dr. könyve a keresztények kezében hatalmas fegyverül szolgálhat a népünket fenyegető istentagadó szocializmus ellen.” Így és ehhez hasonlóan írtak a műről a katolikus lapok, melyet mint rendkívül érdekes művet, melegen ajánlunk olvasóinknak — Kapható a Szent Gellért katolikus műintézet könyvkereskedésében (budapest, VIII. Práter utca 44.)

Az 1900. évi szent jubileum kézikönyve. Irta: Kereskényi Gyula, érdi esperes-plebános. A könyv mindenről felvilágosít, ami csak a jubileumra tartozik: és ami a munkának állandó becséje, az a bucsukról szóló rész, amiből világosan meg fogja tudni mindenki, hogy miben áll a bucsu, amit olyan sokszor emlegetnek a jó hívők, de a mit kevesen ismernek. Az ujságok nagyon dicsérik a könyvet. Megrendelhető a Szent Gellért Kath. Műintézetnél, Budapesten. Ára 3 korona.

Kis összegű megrendelésnél czélszerű az összeget a „Magyar Néplap”-ra szánt előfizetéssel együtt beküldeni.

Eljen a 30 hold adómentessége!

**

Eljen az önálló vámterület!

A KAZÁROK VISELT DOLGAI.

Ne gondolja senki, hogy a kazárok nem hősök, nem bátor katonák! Dehogynem, de csak provizióra

Nevezetes eset bizonyítja ezt, még a porosz-francia háboru idejéből, a mikor egy berlini bankár huszezer márká jutalmat tűzött ki annak, aki a háziezred zászlóját a veszedelemtől hősiiesen megmenti.

És megtörtént a híres eset a wörthi csatában, ahol a francziák csaknem hogy elvitték az ez ed zászlaját. A zászló-tartó elesett és a zászlót egy közlegény kapta fel. Egy franczia katona rohant neki szuronyt szegezve, de csakhamar megállt s engedte, hogy a német megszaladjon a zászlóval együtt.

Egész Németország csodálkozott, amikor az ujságok megírták, hogy a háziezred zászlójának hős megmentője — zsidó, aki a háboru után jelentkezett is a bankárnál a huszezer márká jutalomért.

A bankár, aki szintén a héber vallást követte, csodálkozva fogadta hitorsosát és hajlandó is volt kifizetni a jutalmat ha elmondja, hogyan történt az eset, — ám a kazár hős előbb a pénzt akarta.

Ugy is történt. A zászlómentő hős zsebre tette a huszezer márkát és visszajött a bankárhoz, aki azon kezdte:

— Kedves barátom, nagyon örülök, hogy éppen egy hitorsosom nyerte el a jutalmat, de mivel tudom, hogy ami fajtánk nem született hősnak és a bátorság nem a legerősebb oldalunk. Lássá kérem, én sehogysem tudom elképzelni, hogy éppen önt szállta volna meg a hősi ihlet, amikor a többi elszaladt, azért kérem mondja el nekem, hogy ez hogyan történt.

Az ifju kazár eleinte verte a mellét, hogy ő hős és bátor katona, de mikor az öreg kazár ezt sehogysem akarta elhinni, végre azt kérdezte:

— Ugye kérem, akárhogy volt, a kapott pénzt nem kell visszaadni.

— Nem — biztatta a bankár.

— Hát kérem, ugy történt a dolog, hogy amikor a zászló-tartó elesett és a zászló már elveszében volt, mert egy franczia katona szuronysegezve rohan érte, — észrevettem, hogy a franczia is zsidó. Nesza felkaptam a zászlót és rákiáltottam zsidóul a francziára, hogy értsen szót. Ez rögtön megállt és én megmondtam neki, hogy 20,000 márkát kapok, ha megmentem a zászlót és ha engedi megmenteni. — *megfelezem vele a jutalmat!* — Elfogadta az alkut és én — hősiiesen megmentettem a zászlót.

Ilyen a kazár virtus!

Keresztények! Katholikusok!

Vendéglőkben, korcsmákban, kávéházakban, kávéme-résekben, borbély üzletekben, fürdőhelyeken, egyletekben stb. kérjétek és követeljétek a Magyar Néplapot.

**

Istennel igazságért, szabadságért és jogért!

**

Minden nap lehet a Magyar Néplapra előfizetni

MULATTATÓ.

Megfelelt.

Bőjti időben békákat vitt az atyafi a zárdába eladni. A folyosón találkozik egyik tisztelendő urral, a ki mellesleg megjegyezve nem szerette a békát, és megszólítva az atyafit, köztük ilyen párbeszéd folyt le:

Tisztelendő: No mit hozott atyafi?

Atyafi: Békát!

Tisztelendő: Békáát! Hát az minek?

Atyafi: Hát megenni. Az urak nagyon szeretik a husát.

Tisztelendő: Ha jó a husa, miért nem eszi meg maga?

Atyafi: Köll a kutyának! — feleli a legnagyobb méltatlankodással.

Boszantó.

A fegyencz boszusan felsóhajt:

— Oly remek szökési tervet eszeltem ki, és most megkegyelmeznek!

Az ugyan jó lehet.

Andris: Mit busulsz Palkó? Gyere mán ettől a kerítéstől!

Palkó: Megszakad a szívem, ha elmegyek.

Andris: Csak a Mózsi zsidóig gyere. Még nem bánod. Nagyon jó bufelejtő pálinkája van neki.

Mire kíváncsi?

Részeg: No, hála Isten! Csakhogy elörte rajtam az asszony végre-valahára a sóprünyelet. Csak arra vagyok kíváncsi, hogy holnap mire kerül a sor?

Könnymen segíthet.

Asszony: Hallod apjuk! Két literrel több tej kéne. A két új lakók rendelték, aztán nincs annyi.

Férj: Dehogyan nincs. Csak aggyál a Riskának két literrel több vizet, mi gyár le z.

Jó állás.

— Hová megy, földi? — kérdi a szekeres Mózsi zsidó a gyalog ballagó vándorlegénytől.

— Állást keresek valahol, — felel a megszólított.

— Nő, én thodnék mogának edj kithönő állás.

— Hol, kinél? — kap a szón amaz.

— Nizze csok, — mozdja a zsidó. — ippend itt a khüüsst-otnál kidülthe mogát oz otmotható thábla, álljun onnok a helyire bizemosan thartus állása lesz.

Hanem azután közibe is vágott ám Mózsi a zörgő csontu gebéknek.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

F. Mihály. Tolna-Tamási. Üdvözléssel egy ön, mint mások is igen megörvendeztettek minket. Tudtuk mi azt jól, hogy a katolikus magyar népnek csak egy lapja van és az a „Magyar Néplap”, s ezért indítottuk meg újból. Ha a másik lapot nem akarja megtartani, mint azt írja is, úgy halmazzon föl minket egy levelezőlapon és mi megteszük a lépéseket, hogy pénze hozzánk legyen átvéve. Addig is meg ez meg lesz, küldjük tovább a lapot. — **K. József.** Gaád. Önnek így szól az előbbi üzenet. — **K. József.** Tápó-Szele. Szíves sorait köszönjük és azt legközelebbi számunkhoz felhasználjuk. E hétre későn jött. Szíves üdvözlét! — **B. János.** Budapest. Sajnálattal nélkülözzük előfizetőink között, de talán mégis segíthetnénk valahogy azon, hogy régi kedves lapját járathassa! — **L. István.** Simontornya és **P. András.** Székely. A Tolna-Tamási-ba szóló üzenetet ajánljuk figyelmébe. — **Olvasókör tagja.** Kassán. Levelező-lapját nem értjük. Miért nem írja alá a nevét? Vagy nem meri? Mi nem félünk, a világgosságtól, de úgy látjuk, hogy ön fél. — **P. Mária.** Jasenovác. A Magyar Néplap annak idején beolvadt a „Néppárt”-ba és azt küldték az előfizetőknek. Most azonban újból föltámasztottuk. Ha ön, mint írja, nem kapja a „Néppárt”-lapot, úgy követelje vissza a pénzét a kiadóhivataltól. Ehhez joga van. Bizzon meg minket, majd mi visszaszerezük. Addig is küldjük a mi lapunkat. — **R. János.** Bátorkeszi Szíves tudósítása későn, már lapzártakor jött. Majd jövő számunkban fölhasználjuk.

Kiadóhivatal üzenete.

L. János. Remete. Kívánságához képest küldjük a lapot. — **B. Antal.** Jágonak. A lapot megindítottuk. — **B. Antal.** Brassó. Köszönjük a figyelmet. Lapunkat küldjük. Ha a másik t nem akarja tartani, küldje egyszerűen vissza. Azt nem köeles jártni. Szívesen vesszük, ha lapunknak új előfizetőket szerez. — **K. József.** Mohol. A lapot küldjük tovább is. Kíváncsiak vagyunk tudni, hogy melyik lapot jártna most? — **J. Julia.** Páris. A jelzett összeg beérkezett, köszönettel nyugtázzuk. — **Sz. László.** Kökut. Az elmaradt lapot megküldtük, a továbbiakat is rendszeren küldjük.

Budapesti piaczi árák.

Buza: Tiszavidéki 8:30—7:90 kor., pestmegyevidéki 8:0—7:80 kor., bánáti 7:55—7:43 kor., fehérmegyevidéki 8:20 kor., bácskai 7:75 kor., erdélyi 8:25—7:95 kor.,

Rozs: 6:40—6:20 kor.

Árpa: 5:90—6:50 kor.

Zab: 5:45—5:60 kor.

Kukoricza: 5:45 kor.

Vörös lóhere: 60—70 kor.

Luczerna: 44—50 kor.

Muhar: 7—7:50 kor.

Bükköny: 7:25—7:50 kor.

Baltaczim: 12—13 kor.

Liszt: *Buzaliszt*:

0	1	2	3	4	5	6	7	7½
12:80	12:10	11:40	10:65	10:45	10:15	9:55	8:05	

Korpa: finom 4:40 kor.

goromba 4:60 kor.

Az árák itt is 50 kg.-kint, zsákostól, budapesti vasutakhoz szállítva értendők.

SZENT GELLÉRT KATHOLIKUS MŰINTÉZET

KÖNYVKERESKEDÉSE

BUDAPEST, VIII., PRÁTER-UTCZA 44. SZ.

Megjelentek és kaphatók az alant felsorolt művek:

Vallásos művek.

- Balits Antal dr.**, Jézus Krisztus, isteni Megváltónk élete. Füzve 2.— kor.
- Bohnert Marián**, Assisi szent Ferencz élete. (1182—1226.) Füzve 4.— kor. Kötve 5.20 kor.
- Dosenbach István S. J.**, Szűz Mária, az ifjuságnak mintaképe, vagy az ifjuságnak ártatlansága- és buzgalmáról. Fordította Lessenyei Ferencz. Füzve 1.20 kor.
- Dvoreczky J.** Krisztus keresztje és a vörös socialismus. 30 májusi sz. beszéd a társadalmi kérdékről. Füzve 2.40 kor.
- Garrat V.**, Loretto az új Názáret. Füzve 1.— kor. Kötve 1.60 kor.
- Hajdu T. dr.**, Teremthette volna-e Isten a világot öröktől fogva? Füzve 1.40 kor.
- Lasserre H.**, A lurdí Sz-nt Szűz tisztelete május hónapban. Füzve .40 kor. Kötve 3.— kor.
- Meschler S. J.**, Novena, azaz kilencz napi ájtatosság a lourdesi Szent Szűz tiszteletére. Füzve .20 kor.
- Philothea** vagy utmutatás a vallásos életre. Szalézi szent Ferencz után rövid kivonatban átdolgozta Hongg Leo. Kötve 1.60 kor.
- Schneider C. M.**, A század alkonyán. Elmékedések a ka h. egyházzól és a társ dalomról. Fordította Adjutus Secundus. Füzve 4.— kor. Kötve 4.80 kor.
- Scotti**, Elmékedési könyv papok számára. Fordította Adjutus Secundus. 4 kötet. Füzve 12.— kor. Kötve 14.40 kor.
- Spirago F.**, Katholikus kat kizmus felnöttek számára Fordította Adjutus Secundus. 4 kötet Füzve 12.— kor.
- Vathy J.**, Mária esték. 52 Mária-leghenda Füzve 2.— kor.
-
- Köcsi **Mayer Gy.**, Gyász-szertartás. Temetési kézikönyv. I. kötet: Temetési szertartások és gyász énekek. Kötve 2.50 kor. II. kötet: Halotti bucsuztatók. Kötve 3.— kor. A két kötet együtt 4.40 kor.
- Pogonyi Bernát**, Sekrestyések és harangozók vezérkönyve (Utmutatás a sekrestyések é harangozók teendőire) Füzve 1.— kor.

- Ének és imakönyv** a kath. tanuló ifjuság használatára. Kötve —.40 kor.
- Gyónási könyvecske.** (Szt. áldozási imák és néhány szt. ének.) Elemi iskolai tanulók számára összeállította Baumann K. Füzve —.20 kor.
- Készület a szt gyónáshoz.** Felnöttek számára —.10 kor. Ugyanaz, bővítve, német nyelven —.20 kor. tót nyelven —.20 kor.
- Hock János** imakönyve. Diszes kiadás. Kötve 10 koronától 60 koronáig. Ugyanaz, egyszerű kiadás. Kötve 6 koronától 14 koronáig.
- Hock János.** Vigasztalások könyve. Vászokötésben 6.— kor. Diszkötésben 10.— kor.
- Kiss Arisztid**, Lelki ibolyák. (Oktató imakönyv gyónók számára.) Füzve —.40 kor. Kötve —.60 kor.
- Lóvárdy Alajos**, Ének- és imakönyv a magyar-német kath. tankötelesek és hívek számára. (Magyar és német nyelven.) Kötve —.60 kor.
- Szemenyei Mihály**, Szent József tisztelete. A sz-nt család imakönyve. Reggeli, esti és szent mise imák. Kötve 1.40 kor.
- A Szent Mise** a világ legnagyobb kincse Elmékedési és imakönyv. Kötve 2.— kor.
- Tárkányi B.**, Vezéresillag. Vászokötésben 4.— kor. Bőrkötésben 6.— kor. Bársonykötésben 16.— kor.
- Tárkányi B.**, Lelki manna. Ének- és imakönyv. Kötve —.70 kor.
- Walser J.**, Örök imádás, a legméltóságosabb oltáriszentség imakönyve. W. után V a r g a Mihály plébános. 2. kiadás. Vászokötésben 3.20 kor. Bőrkötésben 5.— kor. Finom „ 6.— kor. Még finomabb kötés-kben 8—9 kor.
- Néhai Nogáll János** v. nagyváradi fsz. püspök kiadványai:
- Kempis Tamás** négy könyve Krisztus követéséről. Kis alak. Vászokötésben 1.— kor. Ugyanaz, nagy negyedretű kiadás F. I. Vászokötésben 8.— kor. Egészvászokötésben 12.— kor. Vászondiszkötésben 16.— kor.

- Áldozatlángok.** Imádság és elmékedés félek. Kötve 1.20 kor.
- Boldogasszony követése.** Kötve 2.40 kor.
- Csarnok** a keresztény hitélet ügyére. Kötve 3.— kor.
- Liguori szt Alfonz** vezérkönyve az oltáriszentség látogatásáról. Kötve 3.— kor.
- Liliomszálak.** Kötve 3.— kor.
- Szentek tudománya.** Kispapoknak és miséppapoknak. Kötve 3.— kor.
- Szeráf hangok szent Teréziától.** Kötve 2.40 kor.
- Az Urangyala.** Elmékedések. Kötve 3.— kor.
- Keresztény Vezérczikkek.** Elmékedések. Kötve 3.— kor.

Vegyes művek.

- Petrassevich G.**, Magyarország és a zsidóság. Társadalmi tanulmány. Füzve 3.— kor.
- Verus A** szociális kérdés hajdan és most. Socialpolitikai mű. I. Kötet. Füzve 4.— kor. Kötve 5.— kor.
- A II és kötet sajtó alatt van, megjelenése legközelebb várható. A teljes munka ára. Füzve 14.— kor. Kötve 17.— kor.
- Mayer B.** A spiritizmus keresztény kath. megvilágításban. Négy szabad előadás. Füzve .20 kor. Kötve 2.— kor.
- Ullatorne.** La Salette története. Fordította Varga Mihály. Füzve —.54 kor.
- Varga M.** A nagy világesapás. 1.— kor.
-
- Deszkáss M.**, Való és mese. 8 elbeszélés. Füzve 1.— kor.
- Égly M.**, Verőfény. Tárzák. Füzve 1.— kor.
- Kubinyi Viktor.** Maison-rouge. Elbeszélés. Szabadon francziából. Füzve 2.— kor. Kötve 3.— kor. Diszkötésben 4.— kor.
- Mester Károly.** Tarka világ. Apró novellák. Füzve 1.— kor. Kötve 2.— kor.
- Nyizsnyay Iván**, Szelid elbeszélések. Füzve 3.— kor.
- Sziklay János**, A cserepesi kastély. Regény. Kötve 2.— kor.
- Zempléni Árpád**, Kis emberek. Elbeszélések. Kötve 1.— kor.

Minden, bárki által hirdetett könyvet az eredeti bolti áron szállítjuk.

Vidéki megrendelések csakis utánvéttel vagy a pénz előzetes beküldése mellett eszközöltnak. Utóbbi esetben a postaköltséget mi fizetjük.

A központi vásárcsarnok árai. A forgalom az ünnep miatt élénk volt. A zord időjárás miatt a tojás és a baromfi, különösen pedig az ideit rántani való csirke ára emelkedett. Az ideit csirke párja 250 fillér tyúk 160 fillér, pulard 240 fillér, hizlalt kacsa darabja 3 korona. Friss száraz tojásból 43 darabot olvastak ket koronaért. Teavaj kilója 260 fillér. Idei zöld bab kilója 250 fillér, hüvelyes zöld borsó kilója 1 korona, zöld borsó kilója 80 fillér, salátauborka darabja 160 fillér, articsóka darabja 16 fillér, karfiol darabja 40 fillér, Idei kalarábé darabja 16 fillér. A borjúhus eleje 112 fillér, hátulja 128 fillér egész negyedekben.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: SCHÖDL GYULA.

Finom Rum,
Törköly,
Szilvorium,
Ecet és
Likörök

baráki által hideg uton minden készület nélkül kitűnő minőségben még a legkisebb mennyiségben is előállítható híres kivonataimmal.

Kezelési könyv és árlap ingyen!

10 arany érem. + Alap. 1869.

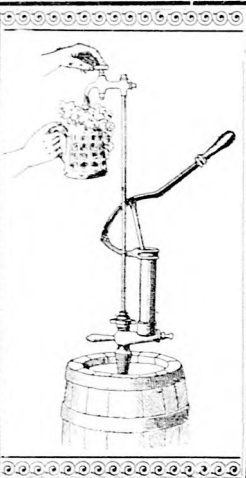
WATTERICH A.

Budapest, Dohány-u. 5.

Czikkek a borkezeléshez.

Borbetegségek elleni szerek.

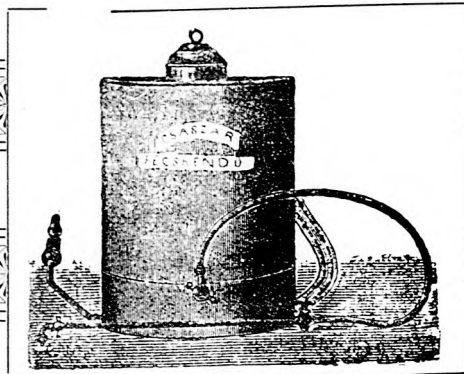
A világ legjobb sörszivattyúi.

Több évi tapasztalat után bebizonyult, hogy a legtökéletesebb és tartósságánál fogva a legolcsóbb permetezőgép a Vermorel-féle

„Császár Fecskendő“

mely eddig minden versenyen, melyen résztvett, az első díjat nyerte. — Legújabb 1899. évi minta.

Erős réz-puttonnyal nickelezett részeket gondos kiállításával nincs eltömésnek és javításnak kitéve.

Ára csomagolással együtt **csak 12 ft.**

Megrendelhető **Sohr József** urnál **Szill Somogy m.**

Megrendelések kéretnek, ha utóbbi szállításra is, már most föltérni, hogy az előírt időre pontosan eszköz öltösem. Utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése mellett.

! Teljes jótállás !

A Sohr „Szent-Antal“ kaszagyár, mely a világ legelső kaszagyára

100 koronát fizet annak, a ki egy más gyárból egy Sohr „Szent-Antal“ kaszát tud előmutatni.
200 koronát fizet annak, a ki ezen kaszákból 100 darab közül 5 rosszat tud előmutatni.

Megrendelési cím: **Sohr József Somogy-Szill.**

Hazánkban a kaszakereskedők nagy mérvben fizik a szédelgést. És miután a **Szent-Antal jegyű kaszával**, melynek jó híre bejárta az egész világot, és a mely a múlt évi londoni kiállításon is **nagy aranyérmes** és **diszoklevelet** nyert, a szédelgőknek kissé a körmükre koppantottam, azt mindenféle fufanggal utánozzák és el akarják hitetni, hogy ócska portekájuk valódi „Szent-Antal“-kaszák, azért mindenkit saját érdekében is figyelmeztetek, hogy óvakodjon a hamis utánzatoktól, mert a **Szent-Antal-kasza** csak akkor valódi, ha fókán az ismert védjegy van, tábláján pedig az itt látható felirat.

Az **egyedüli kasza**, mely minden tulajdonosát varakozáson fölül kielegíti. A **Szent-Antal kasza** közkedveltségét főleg szívós, sem nagyon kemény, sem lágy és csodálatra méltó élének köszönheti. Különösen azért felel meg a közönségnek, mert a

Szent-Antal jegyű kaszának erős orma és nyaka van és igen vékony pengéje. Nem kell minduntalan kovácskeze adni, mert egy rendes kaszasember kezéhez van igazítva.

Sok gazda hibás kalapálás által a legjobb kaszát is elrontja, ez a **Szent-Antal kaszánál** nem jöhet elő, mert az **kikalapálva és kipróbálva** lesz a gazdaközönségnek átadva. A **Szent-Antal kaszával** csupán egyszeri kalapálással több napon át és egyszeri köszörüléssel 150–180 lépésig is el lehet könnyen a legkeményebb hegyi fűben kaszálni. **Minden darabert jótállást vállalok és a meg nem felelőt egy új kaszáért kicserélem.** De tapasztalatból tudjuk, hogy ez közül sincs egy rossz.

A Szent-Antal kasza árai:

65	70	75	80	85	90	95	100 cm. hosszú
0.95	1.00	1.05	1.10	1.15	1.20	1.25	1.30 forint.

5 db megrendelésnél a postaköltséget a kaszagyár fizeti, 10 db-nál a postaköltséget is megfizeti és egy kaszát ingyen küld. **Amergaui kaszakó** a legmegfelelőbb a Szent-Antal kaszához. 1 db 25 kr. 10 db 2 ft. „**Diadal**“ ezüstacél kalapáló készülék. Üllő és kalapács párban 85 kr.

Képes főrajegyzéket ingyen és bérmentve küldök. Gyűjtőknek kedvezmény.

SZENT GELLÉRT KATHOLIKUS MŰINTÉZET

KÖNYVKERESKEDÉSE

BUDAPEST, VIII., PRÁTER-UTCZA 44. SZ.

Megjelentek és kaphatók az alant felsorolt művek:

Vallásos művek.

- Balits** Antal dr., Jézus Krisztus, isteni Megváltónk élete. Füzve 2.— kor.
- Bohnert** Marián, Assisi szent Ferencz élete. (1182—1226.) Füzve 4.— kor. Kötve 5.20 kor.
- Dosenbach** István S. J., Szűz Mária, az ifjúságnak mintaképe, vagy az ifjúságnak ártatlansága- és buzgalmáról. Fordította Lessenyei Ferencz. Füzve 1.20 kor.
- Dvoreczky** J. Krisztus keresztje és a vörös socialismus. 30 májusi sz. beszéd a társadalmi kérdésről. Füzve 2.40 kor.
- Garrat** V., Loretto az új Názáret. Füzve 1.— kor. Kötve 1.60 kor.
- Hajdu** T. dr., Teremthette volna-e Isten a világot öröktől fogva? Füzve 1.40 kor.
- Lasserre** H., A lurdí Sz-nt Szűz tisztelete május hónapban. Füzve .40 kor. Kötve 3.— kor.
- Meschler** S. J., Novena, azaz kilencz napi ájtatosság a lourdesi Szent Szűz tiszteletére. Füzve .20 kor.
- Philothea** vagy utmutatás a vallásos életre. Szalézi szent Ferencz után rövid kivonatban átdolgozta Hongg Leo. Kötve 1.60 kor.
- Schneider** C. M., A század alkonyán. Elmékedések a ka h. egyházzól és a társ dalomról. Fordította Adjutus Secundus. Füzve 4.— kor. Kötve .80 kor.
- Scotti** Elmékedési könyv papok számára. Fordította Adjutus Secundus. 4 kötet: Füzve 12. kor. Kötve 14.40 kor.
- Spirago** F., Katholikus kat kizmus felnöttek számára Fordította Adjutus Secundus. 4 kötet Füzve 12.— kor
- Vathy** J., Mária estek. 52 Mária-legenda Füzve 2.— kor.
- Köcsi **Mayer** Gy., Gyász-szertartás. Temetési kézikönyv. I. kötet: Temetési szertartások és gyász énekek. Kötve 2.50 kor. II. kötet: Halotti bucsuztatók. Kötve 3.— kor. A két kötet együtt 4.40 kor.
- Pogonyi** Bernát, Sekrestyések és harangozók vezérkönyve (Utmutatás a sekrestyések é. harangozók teendőire) Füzve 1.— kor.

- Ének és imakönyv** a kath. tanuló ifjúság használatára. Kötve —.40 kor.
- Gyónási könyvecske** (Szt. áldozási imák és néhány szt. ének.) Elemi iskolai tanulók számára összeállította Baumann K. Füzve —.20 kor
- Készület a szt gyónáshoz**. Felnöttek számára —.10 kor. Ugyanaz, bővítve, német nyelven —.20 kor. tót nyelven —.20 kor.

- Hock János** imakönyve. Diszes kiadás. Kötve 10 koronától 60 koronáig. Ugyanaz, egyszerű kiadás. Kötve 6 koronától 14 koronáig.

- Hock János**. Vigasztalások könyve. Vászonskötésben 6.— kor. Diszkötésben 10.— kor.
- Kiss** Arisztid, Lelki ibolyák. (Oktató imakönyv gyónók számára.) Füzve —.40 kor. Kötve —.60 kor.

- Lővárdy** Alajos, Ének- és imakönyv a magyar-német kath. tankötelesek és hívek számára. (Magyar és német nyelven.) Kötve —.60 kor.
- Szemenyei** Mihály, Szent József tisztelete. A sz-nt család imakönyve. Reggeli, esti és szent mise imák. Kötve 1.40 kor.

- A Szent Mise** a világ legnagyobb kincse Elmékedési és imakönyv. Kötve 2.— kor.

- Tárkányi** B., Vezéresiflag. Vászonskötésben 4.— kor. Bőrkötésben 6.— kor.

- Tárkányi** B., Lelki manna. Ének- és imakönyv. Kötve —.70 kor.

- Walser** J., Örök imádás, a legméltóságosabb oltáriszentség imakönyve. W. után Varga Mihály plébános. 2. kiadás. Vászonskötésben 3.20 kor. Bőrkötésben 5.— kor. Finom —.6.— kor. Még finomabb kötésben 8—9 kor.

- Néhai Nogáll János** v. nagyváradi fsz. püspök kiadványai:

- Kempis Tamás** négy könyve Krisztus követéséről. Kis alak. Vászonskötésben 1.— kor. Ugyanaz, nagy negyedréti kiadás F. Vászonskötésben 8.— kor. Egészvászonskötésben 12.— kor. Vászonskötésben 16.— kor.

- Áldozatlángok**. Imádság és elmékedés félek. Kötve 1.20 kor.

- Boldogasszony követése**. Kötve 2.40 kor.

- Csarnok** a keresztény hitélet ügyére. Kötve 3.— kor.

- Liguori szt Alfonz** vezérkönyve az oltáriszentség látogatásáról Kötve 3.— kor

- Liliomszálak**. Kötve 3.— kor.

- Szentek tudománya**. Kispapoknak és miséspapoknak. Kötve 3.— kor

- Szeráf hangok szent Teréziától**. Kötve 2.40 kor.

- Az Urangyala**. Elmékedések. Kötve 3.— kor

- Keresztény **Vezérczikkek**. Elmékedések. Kötve 3.— kor.

Vegyes művek.

- Petrassevich** G., Magyarország és a zsidóság. Társadalmi tanulmány Füzve 3.— kor.

- Verus** A szociális kérdés hajdan és most. Socialpolitikai mű. I. kötet. Füzve 4.— kor. Kötve 5.— kor.

- A II és kötet sajtó alatt van, megjelenése legközelebb várható. A teljes munka ára. Füzve 14.— kor. Kötve 17.— kor.

- Mayer** B. A spiritizmus keresztény kath. megvilágításban Négy szabad előadás. Füzve .20 kor. Kötve 2.— kor.

- Ullatorne**. La Salette története. Fordította Varga Mihály. Füzve —.54 kor.

- Varga** M.. A nagy világszép 1.— kor.

- Deszkáss** M., Való és mese. 8 elbeszélés. Füzve 1.— kor.

- Egry** M., Verőfény. Tárzák. Füzve 1.— kor.

- Kubinyi** Viktor, Maison-rouge. Elbeszélés. Szabadon francziából. Füzve 2.— kor.

- Kötve 3.— kor. Diszkötésben 4.— kor.

- Mester** Károly, Tarka világ. Apró novellák. Füzve 1.— kor. Kötve 2.— kor.

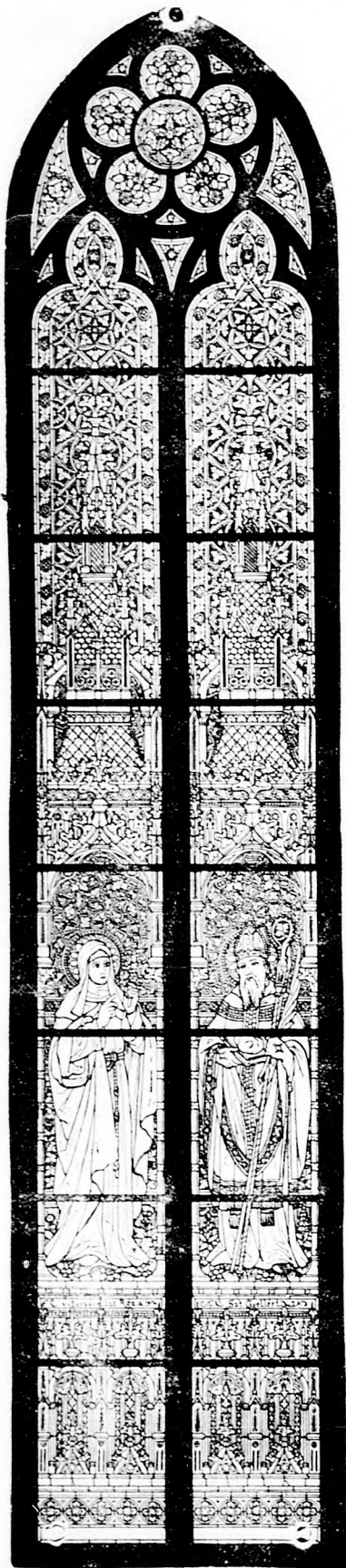
- Nyizsnyay** Iván, Szelid elbeszélések. Füzve 3.— kor.

- Sziklay** János, A cserepesi kastély. Regény. Kötve 2.— kor.

- Zempléni** Árpád, Kis emberek. Elbeszélések. Kötve 1.— kor.

Minden, bárki által hirdetett könyvet az eredeti bolti áron szállítjuk.

Vidéki megrendelések csakis utánvétellel vagy a pénz előzetes beküldése mellett eszközöltnék. Utóbbi esetben a postaköltséget mi fizetjük.

Kész: a bpesti Erzsébetvárosi új templom részére.

PALKA JÓZSEF ÜVEGFESTÉSZETE

BUDAPEST, VIII., Mária Terezia-ter I.

Készít: stilszerű templom-, terem- és lépcsőház-ablakokat egyszerű és művészi kivitelben, legújantayosabb ár mellett. Felvilágosítás, rajz, költségvetés stb. megkeresésekre postafordultával megküldetik.

Az ezredéves országos kiállításon kiténtetett hangszereimről árjegyzéket ingyen és bérmentve küldök.

CZIMBALMOK

45, 50, 60, 70 frtért, pedálos 85, 100, 130, 200 forint és felebb. Hegedűk: 3, 4, 5, 6, 7, 8 frtért s felebb. Tilinkók, fuvolák, vendéglők részére zenélő automata-érez kottalapokkal. Intonák 11 frt. Arica 17 frt. Phönix 25, 30 frt. Mechanikai czimbalom 110 és 125 frt. Egy- és kétsoros harmonikák, réz fuvó hangszerek, községi és torna dobok. Cziterák, 4 frttől 80 frtig. Tamburiczák. Erős szerkezetű mignon zongorák 6 évi jótállással 400 frt. Kuliffay-fele Czimbalom-iskola a legújabb és legezelszerűbb, 95 dallal 3 frt 50 kr. Czimbalmozók folyóirata 7-ik évfolyam, évfolyamonként 4 frt. Évi előfizetési ár 3 frt 60 kr.

HORVÁTH ISTVÁN

hangszergyáros, József főh. 6 cs. és kir. fens. udv. szállítója.

BUDAPEST,

Erzsébet - körút 2 szám

VILLAMGYÓGYDELEJES KERESZT

gyógyít és fölfrissít, kezeség mellett.

(R. B. sz. 86.967.)

Nem Volta-kereszt.

E készülék gyógyít és segít asthma, eskór, influenza s hátrgerinc-fájdalmaknál. Köszvény, rheuma, ischias, neuralgia, migrén, szívdobogás, fej- v. fogfájás, jutulás, álmatlanság, s minden idegbaj s gyöngeségnél kezeség mellett.

Nem tikos s er.

20 éves betegségeket teljesen meggyógyított. Elismerések és bizonyítványok a világ minden részéből nyomdában megtekinthetők. Akit legkésőbb 45 nap alatt meg nem gyógyít: a pénz visszajár.

Figyelmeztetem a t. ezimü közönséget, hogy az én csillagom nem t'v'sztendő össze a Voltával, mely teljes hatástalansága miatt Németországban hivatalosan el van tiltva, míg az én villamgyógydelejes csillagom kitűnő gyógyerejénél fogva általánosan elterjedt és közkedvelt.

A kis készülék 4 korona. (Gyermekek és nők számára.)

A nagy készülék 6 korona. (Régibb betegségeknél használandó.)

Központi eladási hely a bel- és külföld részére:

MÜLLER ALBERT

Budapest, V. ker., Kálmán-utca 19. E.